

โตะโตะ

BY
**KOKA AKANE
&
TOSHIO TANIGAMI**

โตะโตะ

Story : **KOKA AKANE**
Art : **TOSHIO TANIGAMI**

©1989 by Koka Akane & Toshio Tanigami
All rights reserved
First published in Japan in 1989 by
Akita Publishing Co., Ltd. TOKYO
Thai translation rights arranged with
Akita Publishing Co., Ltd.
and Vibulkij Publishing Group
A8211 B35

VIBULKIJ PUBLISHING GROUP

ISSUE
11

ติดตาม
การ์ตูนเรื่องนี้ได้ใน
**MAGAZINE
VIVA! FRIDAY**
ทุก 15 ปี

VIBULKIJ
COMICS

โตะโตะ

11

BY
**KOKA AKANE
& TOSHIO TANIGAMI**

A8211 B35

35

VIBULKIJ • COMICS • • •

วิบูลย์กิจคอมมิค ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก
AKITA PUBLISHING CO., LTD.

โตะโตะ

ISSUE
11
ฉบับจบ

Koka Akane
เรื่อง : **โตะ โตะ**
Toshio Tanigami
ภาพ : **โตะ โตะ**

ลิขสิทธิ์
ถูกต้อง

35
บาท

AKITA PUBLISHING CO., LTD.

โตะโตะ : ทบขม โตะ : อากาเนะ

โตะโตะ ทานิงามิ : ผมเคย
ไปเที่ยวที่สิงคโปร์มา ทาน
อาหารทุกมื้อที่โกด์ฟาไปเป็น
อาหารทอดน้ำมันทั้งหมด...
เอียนไปเลย... ผมเลยถาม
โกด์ว่า "พวกคุณทานอาหาร
แบบนี้ทุกวันเลยรี ?" โกด
ตอบว่า "ก็ใช่ละสิ ผมถึงชอบ
ซูมิโซะของคุณไง" เป็นงั้น
ไป...

โตะ อากาเนะ : ตอนมี
เรื่องยี่สิบต้องทานกุ้งหรือไม่
ก็ปลาโท อะไรก็ได้จะเป็น
ซาซิมิ ริวบ้าง อร่อยทั้งนั้น
แถมเป็นอาหารแคลอรีต่ำ
ทำให้ไม่อ้วนแต่ราคาแพงจัง
กุ้งจะแพงกว่าปลานะ

**VIBULKIJ
PUBLISHING
GROUP**

ไอ้คนห่าน

เล่ม 11

เรื่อง ไศก- อากานะ
ภาพ ไทชีเอ- กานิงามิ

ชิมรส

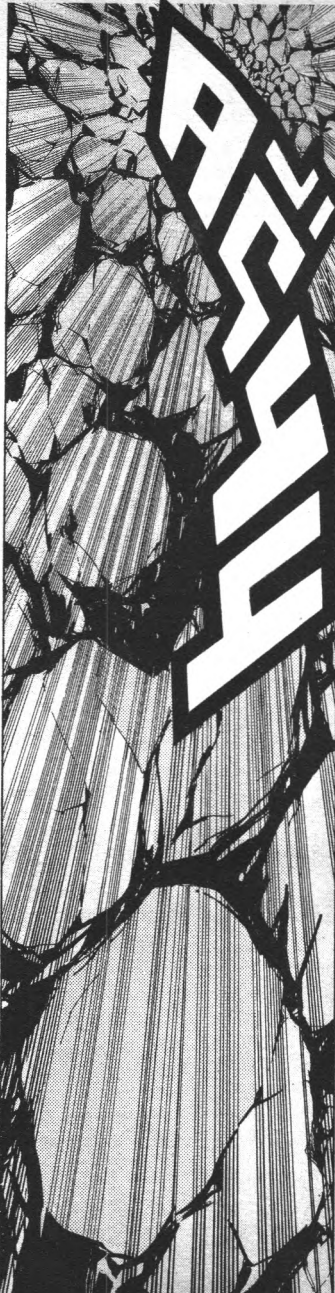
CONTENTS

11

menu	90	ประกายแสง	3
menu	91	หลุดพ้นวิฤตกาล	23
menu	92	วัตถุที่มองไม่เห็น	43
menu	93	รสชาติทองคำ	63
menu	94	ทำสูสิ่งไม่รู้	83
menu	95	ผลตัดสินศึกขิงมีด	103
menu	96	ปาฏิหาริย์ข้ามสอง	123
menu	97	แข่งปอกแอปเปิ้ลอีกครั้ง	143
menu	98	เขมือบโลก	163

© 1989 BY Koka Akane & Toshio Tanigami
ALL RIGHTS RESERVED
FIRST PUBLISHED JAPAN in 1989 BY
AKITA PUBLISHING CO.,LTD. TOKYO
THAI TRANSLATION RIGHTS ARRANGED WITH
AKITA PUBLISHING CO.,LTD.
AND VIBULKIJ PUBLISHING GROUP.

© 2532 โคเคะ อากาเนะ, โทชิโอะ ทานิกามิ
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้อง
พิมพ์ครั้งแรกภาคภาษาไทยเมื่อปี 2532
โดยบริษัท อะคิตะ พับลิชชิ่ง เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
จัดเตรียมภาคภาษาไทยโดย วิบูลย์กิจ พับลิชชิ่ง กรุ๊ป
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก บริษัท อะคิตะ พับลิชชิ่ง

วัตถุดิบ
อยู่ระหว่างทาง
คนที่ถึงก่อน
ก็เลือกได้
ตามใจ!!

ใครเร็ว
ก็ชนะ
!!

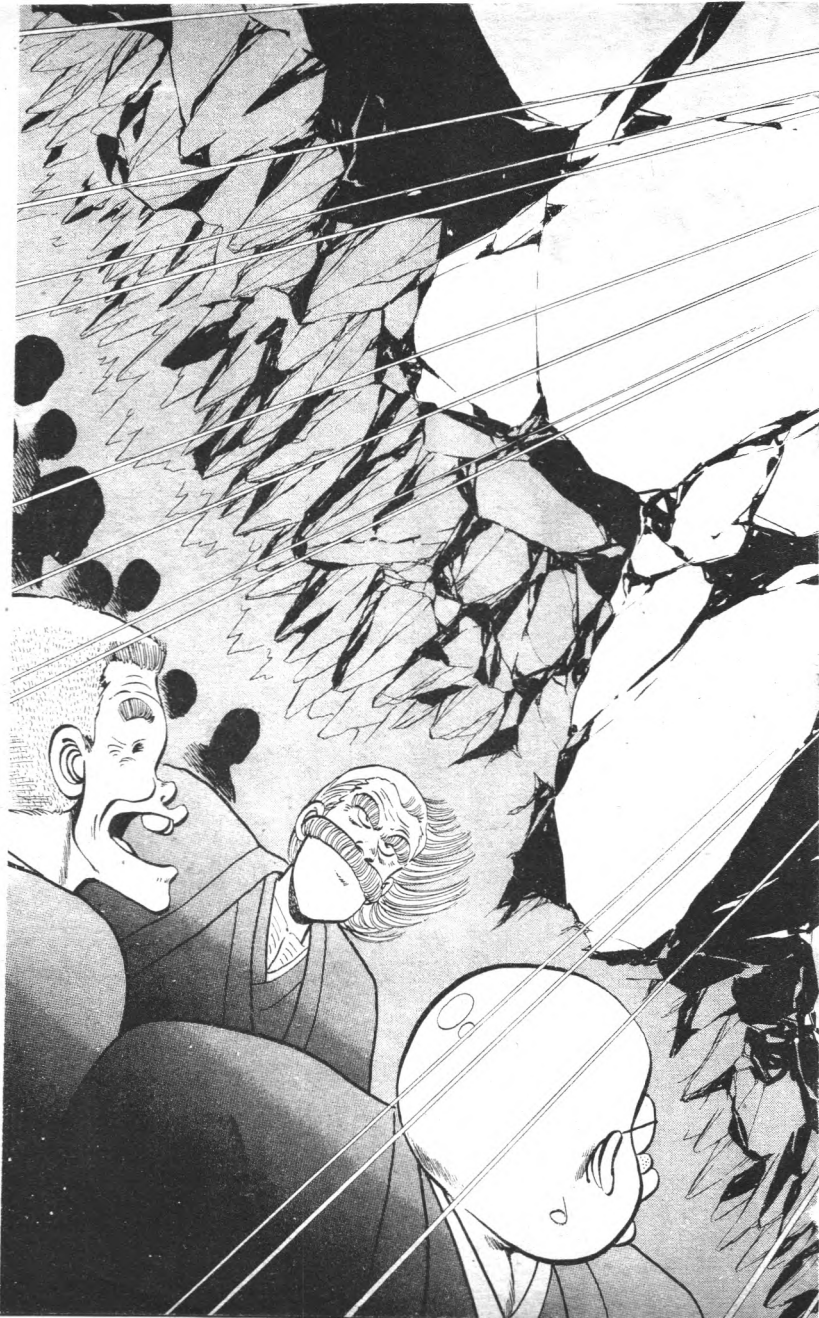
ผู้ตัดสิน
ที่มีวุฒิ
นาเบบเงี้ยวนะ
ชิมมาหมด
แล้ว!!

ไม่มีทาง
ทำอาหาร
ที่ผู้ตัดสิน
ไม่เคยชิม
ได้แน่!!

ถ้า
ทำไม่ได้
ก็ตกรอบ
ไป!!

menu90

ประภามาน

จะปรุรสรใหม่
ได้รีเปล่า
ก็ต้องดู
วัตถุดิบ
ก่อน!

แบบนี้
ต้องไปถึง
วัตถุดิบ
ก่อนคิซากิ
!!

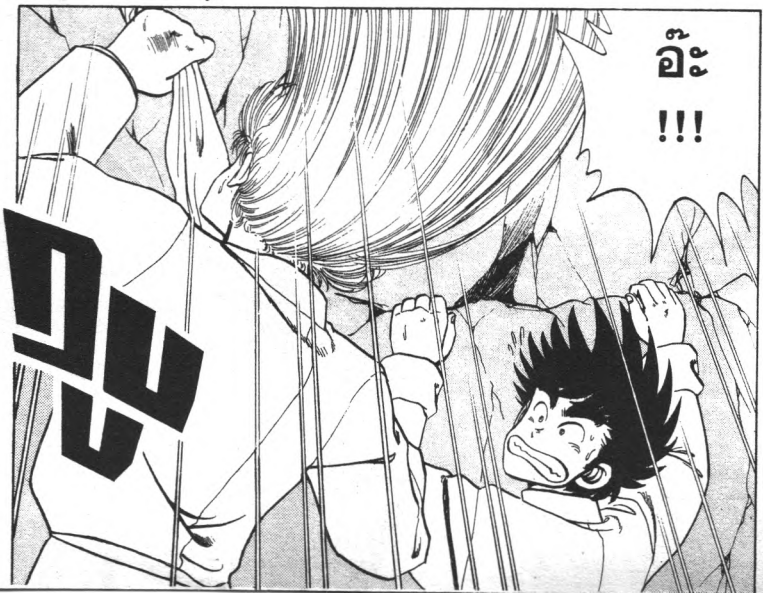
ไม่ถาย
หรือก
!

ฮึบ

เพียะ

ฮ๊ะ
!!!

อ๊ะ...
คิซากิ
แข่งแล้ว
!!

อา...
ค่อยๆ
ห่างแล้ว
!

ชะชะ
สมเป็น
คิซากิ
เลย!!

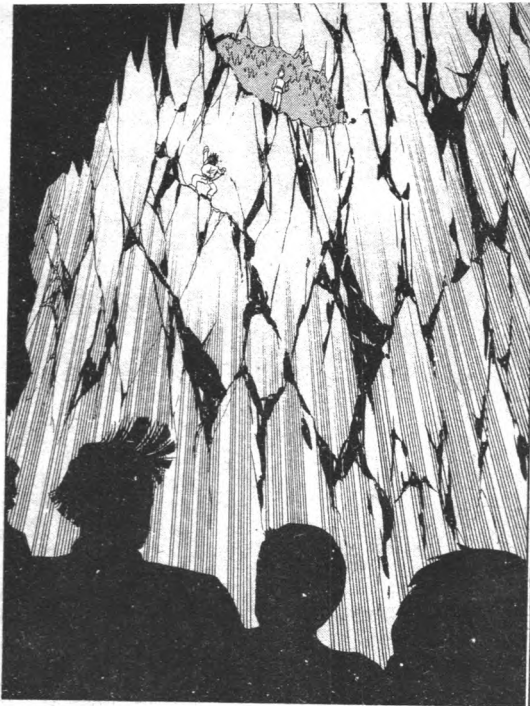
.....ถ้า!
หรือวัตถุติด
อยู่นั้น!?

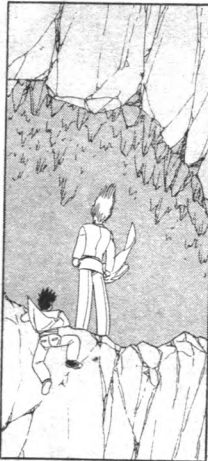
คึก

นี่มัน
.....!?

อะไรกัน...?
คิซาก็
ยืนนิ่งเลย
!?

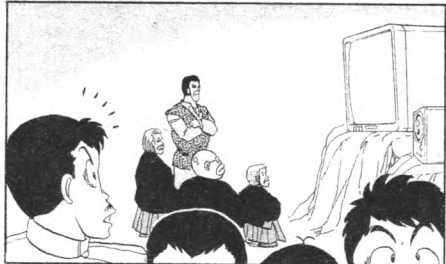
เป็นอะไรนะ!?
เรียวมะเอง
ก็ยืนเหม่อ
ไปด้วย...!?

ในนั้น
มีวัตถุดิบ
อะไรนะ
!?

บ้าจัง
ตรงนี้
มองไม่เห็น
เลย!!

นาเบไซคุน!
ในนั้น
เกิดอะไร
ขึ้นแน่
!?

อ๊ะ
ซีโกงนี่นา!
มีทีวีดูด้วย
!!

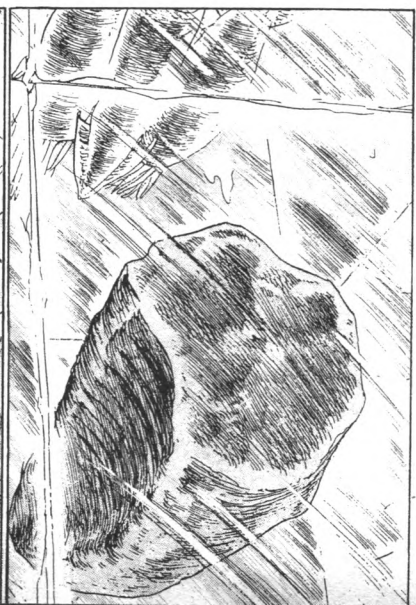
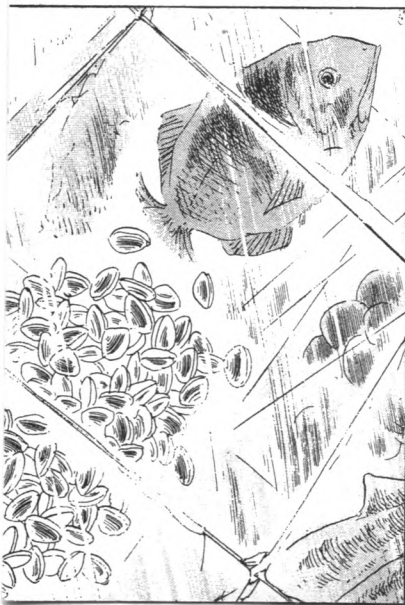
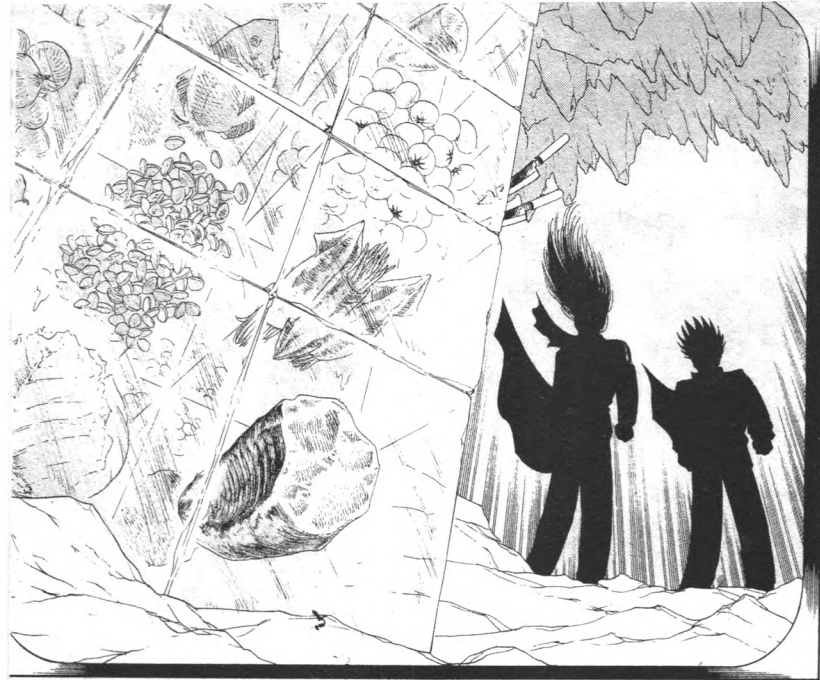

จะ...
จริง
ด้วย
!!

ซบซบซบ

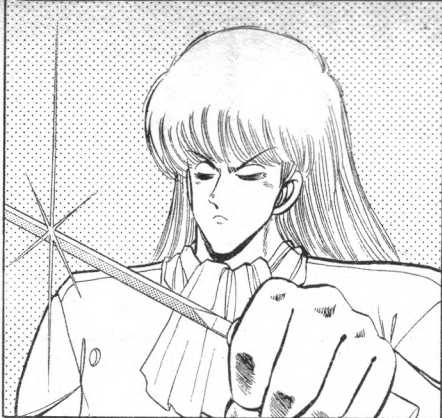

อื้อ
!?

เคลื่อนไหว
ไปตามความคิด
ดีกว่ายืนถือ
เป็นหุ่นโลก
แบบนี้!!

โอ!
คุณชาก็เริ่ม
ทูน่าแข็ง
แล้ว!!

ฉันก็
ไม่ยอมยืน
เป็นหุ่นโลก
หรอก...

ขยับ
ไปตาม
ความหิว
เลย!!

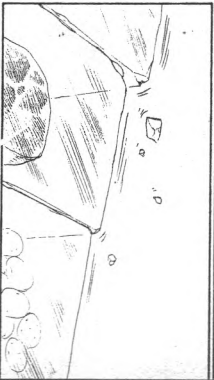

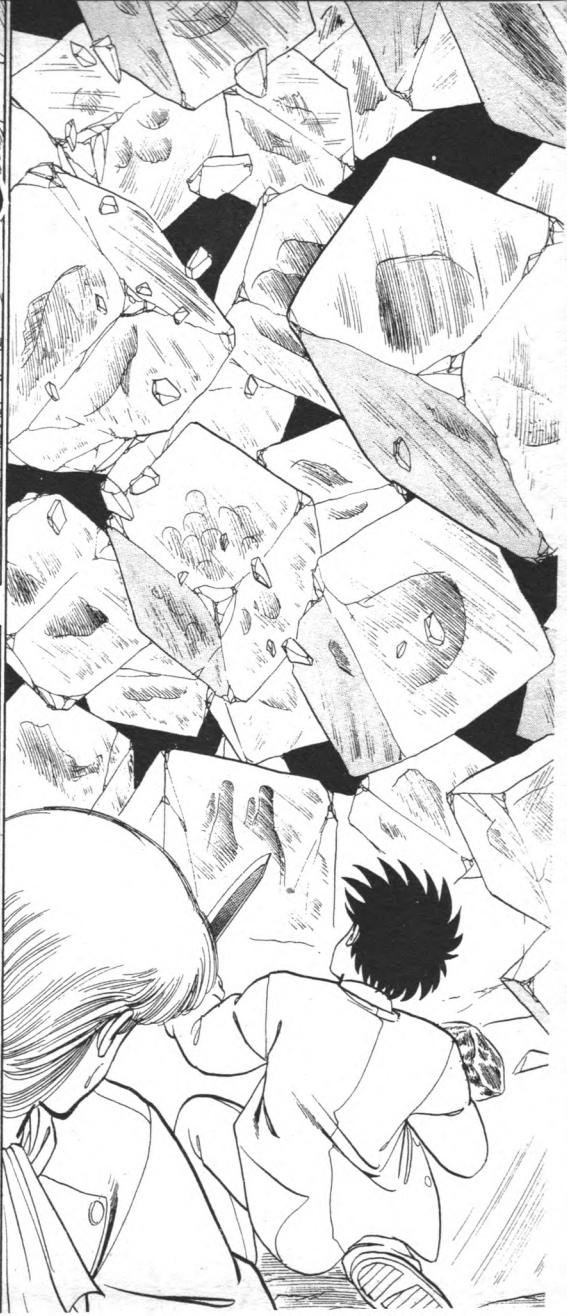
ว้าว
เรียวมะก็เริ่ม
ทูน่าแข็ง
แล้ว♡

ยะ...
ยอด
เลย
!!

2คนนั้นหัน
ก่อนหน้าแข็ง
ยังกับหัน
เต่าหู่!!

หวา

!!!

คึกคัก

ว้าย
เรียวมะ

!!

น้ำแข็ง
พังลงมา
แล้ว!!

ริะ...
รู้ว่า

.....

ดูเหมือน
ยังไม่ตาย
นะ...

แหงลิ!!
ขึ้นตายไป
ก็อดกิน
ของอร่อย
ลิพะ
!!!

เรียวมะ
.....!!

ยะ...ยังอยู่!
เรียวมะยัง
ปลอดภัย
!!

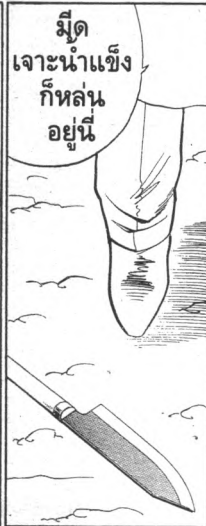

เกือบ
ชวย
แล้ว

นี่ถ้าตั้งเสา
ค้ำน้ำแข็ง
ไว้ไม่ทันล่ะก็
ถูกทับและ
ไปแล้ว...

แต่
จะหลุดออกมา
จากในนั้นยังไง?
แค่ขยับตัว
ยังไม่ได้.....

มีด
เจาะนำแข็ง
ก็หล่น
อยู่นี่

ฮะฮะ...
คนเตี้ย
เขี่ย
นำแข็ง
นี่ไม่ไหว
จริงๆ...

หึบมัต
ๆหึ
?

หึหึ....
เรียวมะ
ดองนำแข็ง
หรือ...

น่าเห็นใจ
แต่น้อยระหว่าง
แข่งขัน...
นายต้องหาทาง
เอาเอง

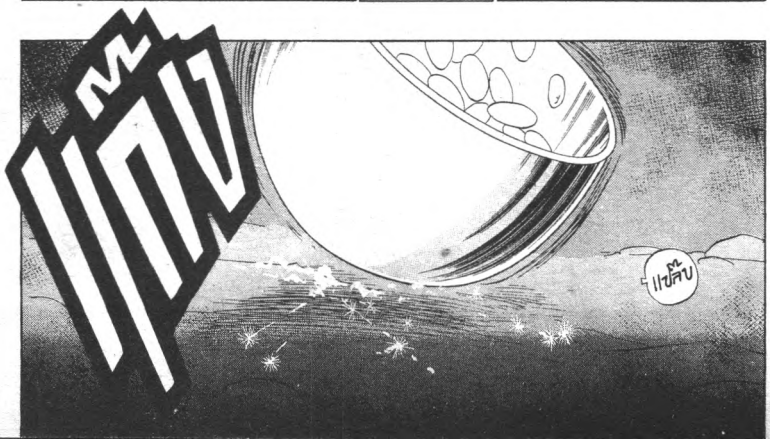
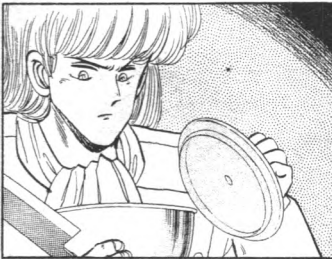

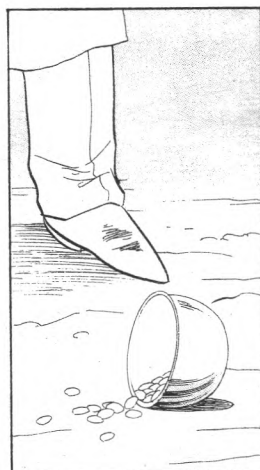
นิก
แล้ว

มันไม่ถูก
นำแข็งทับ
ก็ตีหรอก
แต่แบบนั้น
จะทำอะไรได้!!

เหลือคิซากิ
คนเตี้ย
ก็เท่ากับ
รู้ผลแล้ว
นะสิ!!

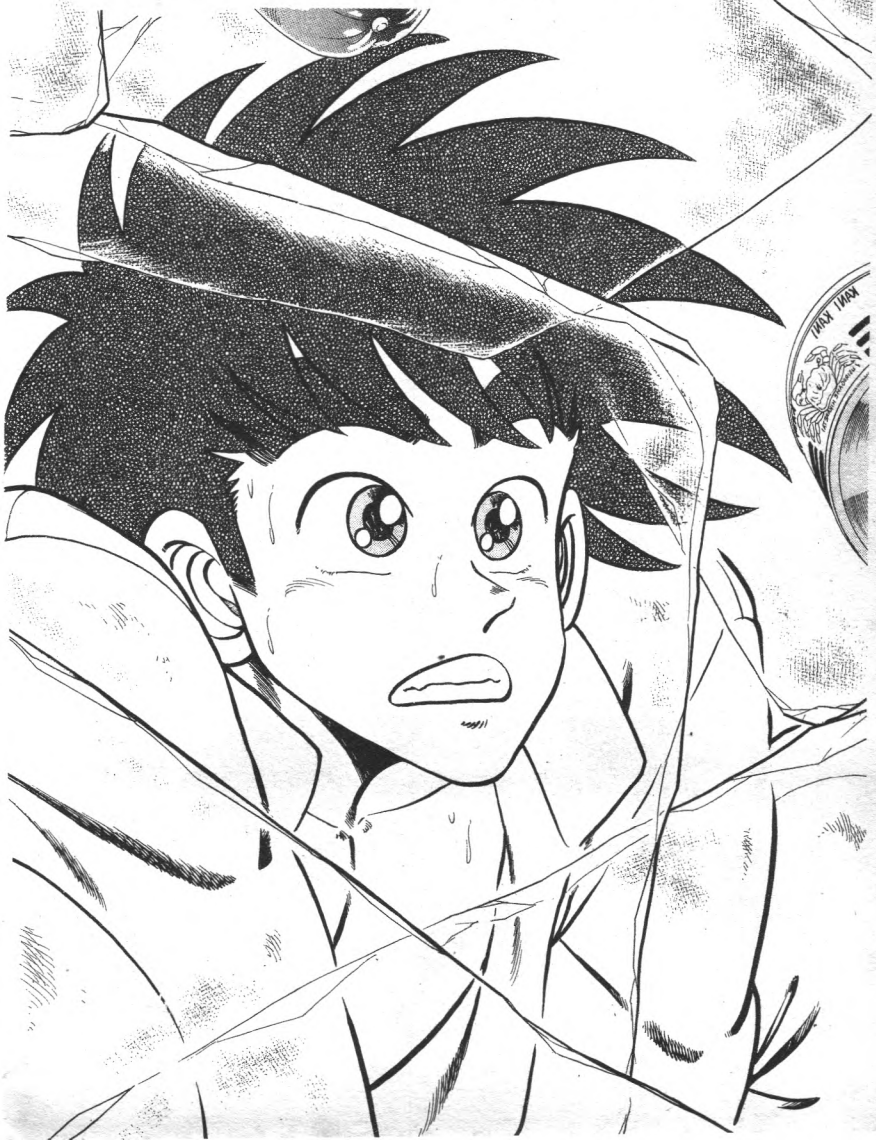
มีทางปรุ่
รลชาติใหม่
ที่ผู้ตัดสิน
ไม่เคยกิน
แล้ว!!

อะ...
อะไร ไม้
นะ อยาก
!? ไซ้อ

menu91

หลุดพ้นวิภวตภา

มีทางปรอง
รลชาติใหม่
ที่ผู้ตัดสิน
ไม่เคยกินแล้ว

!!

เร็วมา!
แกจะแพ้
คิซากิ
โดยไม่หันสู้
รีง!!

หา
ทางออก
มาให้ได้
สิ!!

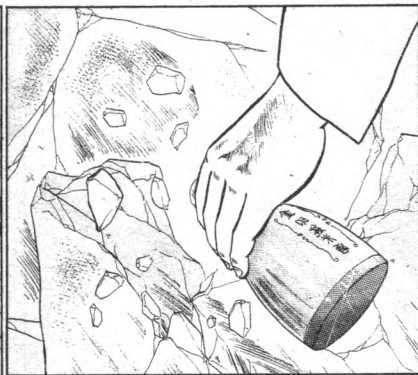

หึหึหึ...
ไม่มีทางออกมา
ได้หรอก
ตัดใจซะเถอะ

ฉันจะเลือก
วัดฤดูบิ
ที่จำเป็น
ไปก่อนนะ

อืม...
อันนี้
ท่าจะดี

ที่เหลือก็
ซูปกระป๋อง
.....

ก๊าก
ก๊าก

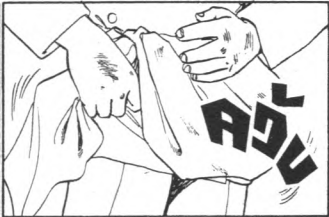
นาเบโซคุน!
เครื่องปรุงรส
กับเครื่องมือ
คงใช้ของตัวเอง
ได้นะ!?

ตาม
สบาย
!

ถ้าฉันก็
ไม่มี
ปัญหา
!!

คัง

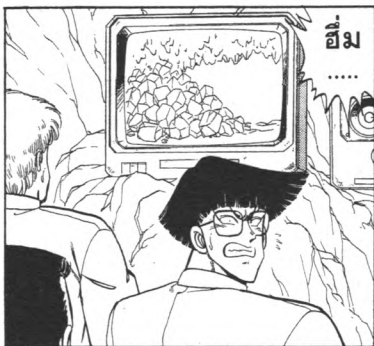

ฉันจะไปก่อนละ
เรียวมะ
คงไม่เย็น
จนเป็นหวิดนะ
หึหึ....

คิซากิ
เลือกเสร็จ
ก็ป็นต่อแล้ว
!!

ดีมาก
คิซากิ
!!

ฮืม
.....

เรียวมะ
ถ้าแก
ไม่ออกมาล่ะก็
คิซากิชนะ
แน่นอน!!

หาทาง
ออกมา
สิวะ!!

ก็
อยาก
ออก...

แต่เหมือน
จะยิ่ง
ขยับตัว
ไม่ได้
ใหญ่...

หยา!
น้ำแข็ง
ละลายแล้ว
ยิ่งแคบ
ลงใหญ่เลย
!!

คึกคัก

มีหวัง
โดน
น้ำแข็ง
ทับแน่!!

จน
ตรอก
แล้ว
!!

เรียวมะ
จะแย
แล้วนะ
!!

เมคาตะ
จะช่วยเรียวมะ
มีแต่ต้องยอม
สละสิทธิ์แข่ง!!

ฮีม...
ช่วย
ไม่ได้..

เรียวมะ
ได้ยินมัย!?
สละสิทธิ์ซะ!
นาเบโซกัน
จะได้ไปช่วย
!!

อะไร
นะ
!?

ฉัน
มีอาวุธ
ดีกว่ามีด
อีก!!

ดีกว่ามีด!?
มันคือ
.....!?

นี่ไงล่ะ

!!

ด๊าด

หา ริว่า!?
คิดใช้ฟัน
กัดน้ำแข็ง
ออกมา!?

อะ...โง่งนา!
น้ำแข็ง
มาก
ยังงั้น...

ก๊อง ก๊อง ก๊อง

ก๊อง

เจาะ
เป็นรูเลย
!!

สำเร็จ
แล้ว

ชะชะชะ!
พลังมันยังกับ
เครื่องเจาะหิน
แน่ะ
!!

ก๊อง

แหะ...
กินดิน
เข้าไปด้วย
!!

เยี่ยม เรียวมะ!
เครื่องเจาะหิน
พลังหิว!!
ยังจืดอยู่น่าลุ้น
!!

สู้เค้า...
เหลือเวลาอีก
1 ชั่วโมง
30 นาที!!

ฮ่า....
ออกได้
แล้ว!!

คึด

หือ...
ดูท่าจะออก
ได้แล้ว...

ฮือ
ฮือ
ฮือ

แะะ
ในที่สุด
ก็เจอรสชาติ
ที่ผู้ตัดสิน
ไม่เคยกินแล้ว
!!

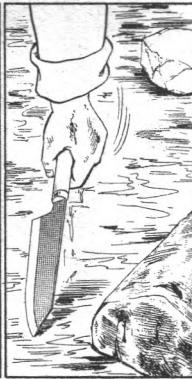
หา!?
จริงเทร่อ!!
รสชาติ
แบบไหน
!?

แยะ..
นั่นคือ
.....

ความ
ลับ

หรือ...
หน้า

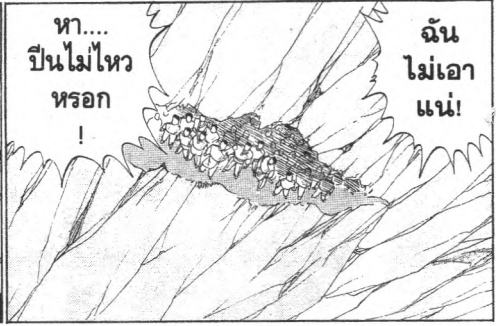

บ้าชะมัด
มองไม่เห็น
คิซากิแล้ว

ไป
โลด!

พวกเรา
ก็ตาม
ไปดูกัน!

หา...
ปีนไม่ไหว
หลอก !

ฉัน
ไม่เอา
แน่!

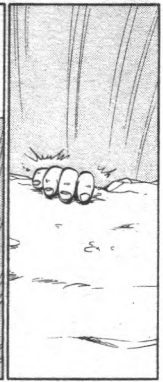
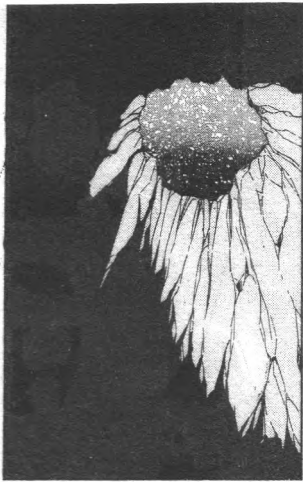

ทางนี้
มีบันได
นะ!

มีแต่
คุณเคซาก็
กับเรียวมะ
ริ....

เวลาชี้ขาด
มาแล้ว
!!

ดาวรวมกัน
เป็นหมู่ดาว
ส่องแสง
สวยงาม

!!

ฉันก็จะใช้
พลังทั้งหมดของฉัน
รวมรสชาติต่าง ๆ
ให้เป็น
หมู่ดาวรสชาติ
ที่เจิดจรัส

!!

ใครที่คิด
ขัดขวาง
ฉันจะขยี้มัน
ให้แหลก

!!

ขอให้
ได้กิน
ของ
อร่อยๆ
!!!

menu92

วัตถุดิบที่มองไม่เห็น

แฮะแฮะ...
เค้าว้าถ้าขอพร
กับดาวตก
จะสมหวัง
!

เจ้านี่
.....

ต้องมี
อย่างอื่น
อีก...

หึหึ...
ฉันไม่โกงเผยไต๋
ก่อนแข่ง
หรอก

โई

นี่มัน
เลือดตัวเก่ง
ของฉัน
!!

ของแบบนี้
จะใช้
ทำอะไร
ครับ!?

ไปเอามา
ตามที่
สั่ง!

คะ
ครับ

ASU

เหลืออีก
1 ชั่วโมง
20 นาที!!

แค่นั้นก็
เหลือเพื่อ
แล้ว

ขั้นตอน
การทำ
มันอยู่ใน
หัวหมด!

แกก็คงมี
ขั้นตอน
การทำแล้ว
สินะ?

เออ..ก็เพิ่งมี
ตอนชิมวัตถุดิบ
ไม่เด็ด
นี่แหละ

ชิม
เทร่อ
!!

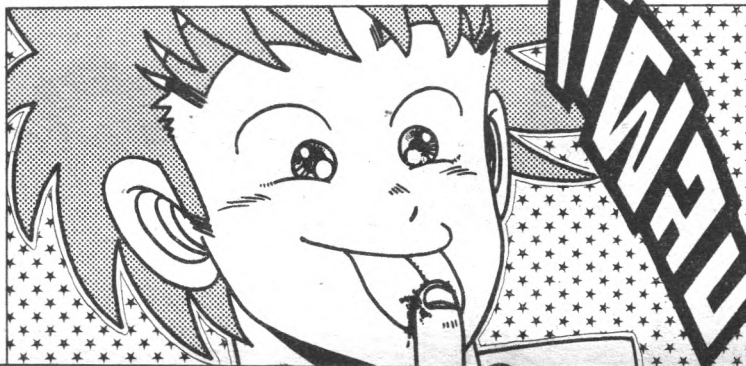
วัตถุดิบ
ไม่เด็ด
นั้น?

แะ
นี่เง
!

วัต

นะ...
นี่มัน
!?

รสแบบนี้
เองหรือ
.....

แล้ว
อันนี้
ล่ะ?

เจ้าเรียวมะ
มันเจอวัตถุดิบ
อะไรนะ
.....?

ไม่น่าเชื่อว่า
จะมีวัตถุดิบ
ที่เรา
มองข้ามไป
แต่.....!!

คุณ
ศิชาภิ
.....

ฮู ฮู

แฉก...
แฉก...
ฟู...

ฮ่า...
ฮ่า...

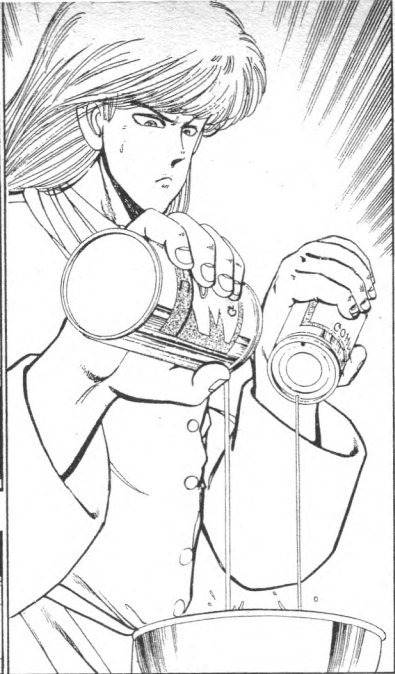

.....
ได้แล้ว
ครับ
!!

เหนียว
หน่อย
นะ

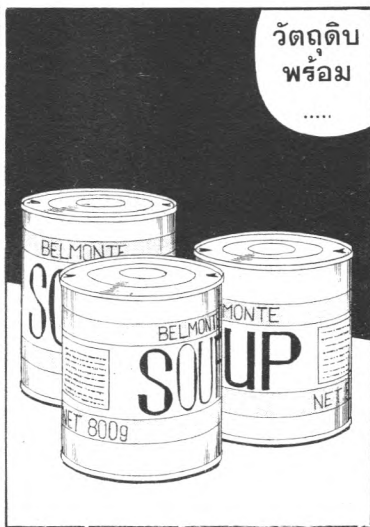

ดูสิ
คิซากิ
กำลัง
เริ่มทำ!

โอ
เริ่มด้วย
เทคนิค
ถนัดของ
คิซากิ!!

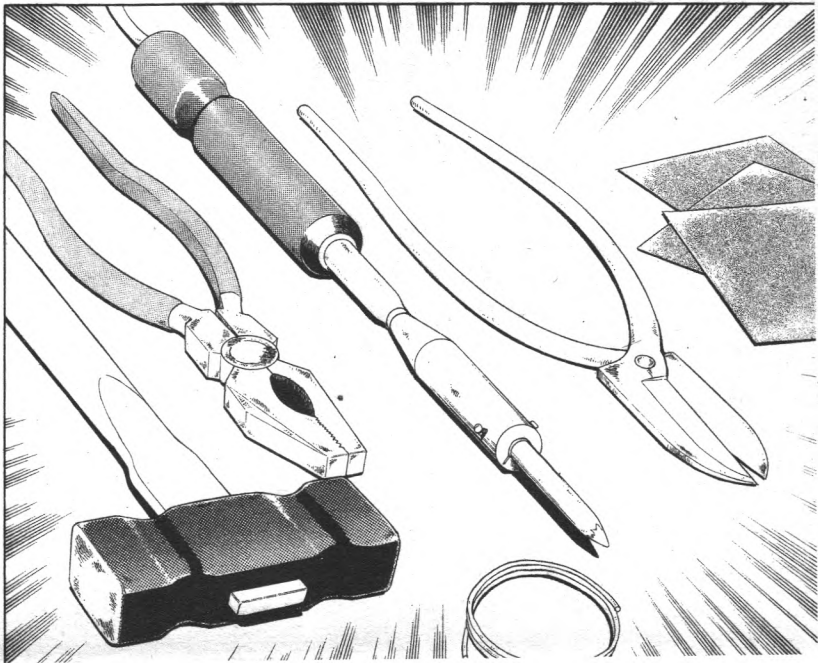
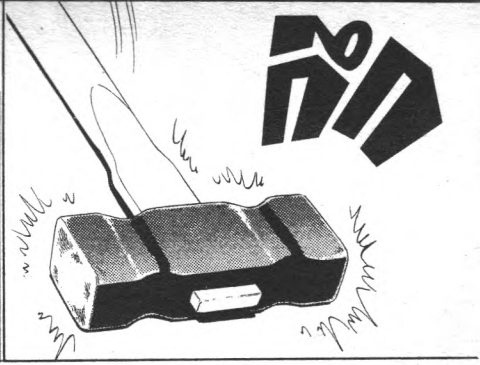
เทคนิค
ผสมซุ๊ป
!!

วัตถุดิบ
พร้อม

.....

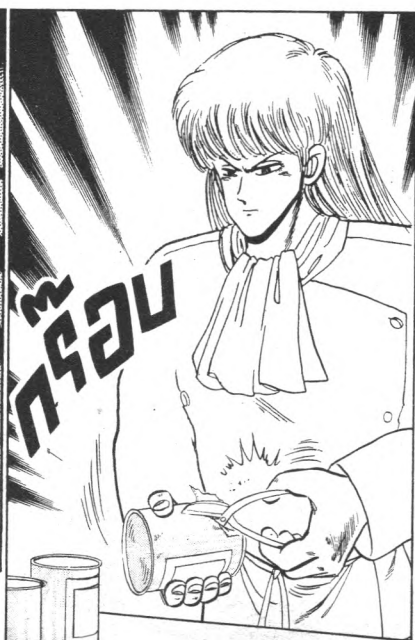
ปัง

ศิษาก็
เอาค้อน
กับคีม
ออกมา
!?

จะเอามา
ทำอะไร
นี่!?

คงไม่ได้
เอามาตัดเหล็ก
ทำเป็นอาหาร
หรือกันนะ
!?

กั๊ง
|
!!!

ใช้กระป๋อง
ซูปเปล่า
ทำเป็น
กั๊งมังกร
!!

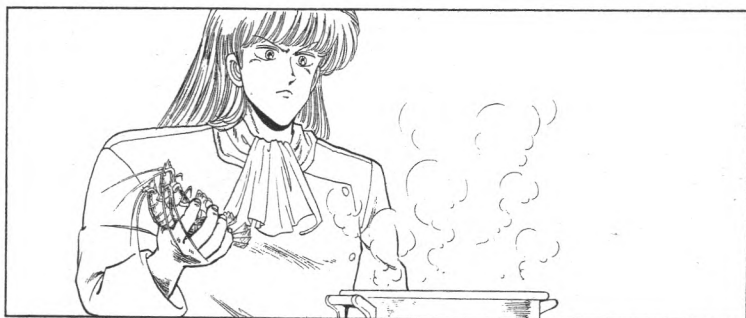
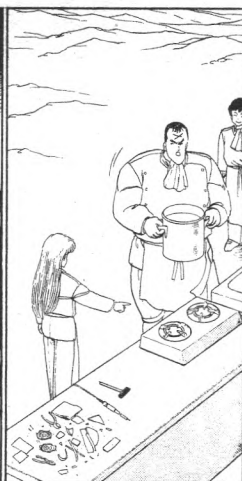

เอ้...!
ทำเล็กกว่า
ของจริงไปนิด
แต่ก็เก่งนี่นา
!!

ต้นซม
คู่แข่ง
หรืออีก

แต่....
ถึงทำได้ดีแค่ไหน
กระป๋อง
ก็เป็นกระป๋อง
กินไม่ได้ยอดี้
!

ทา
!?

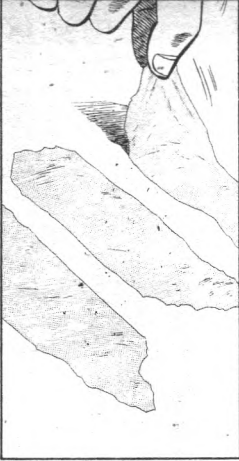
ระ...
หรือคิด
จะต้ม
จริง ๆ..

ลอก
ทองเปลว
ของเหล่า
ออก!?

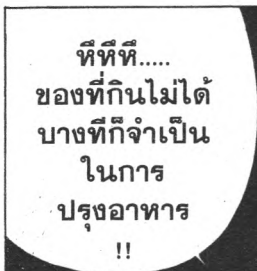

จ๊อก
จ๊อก

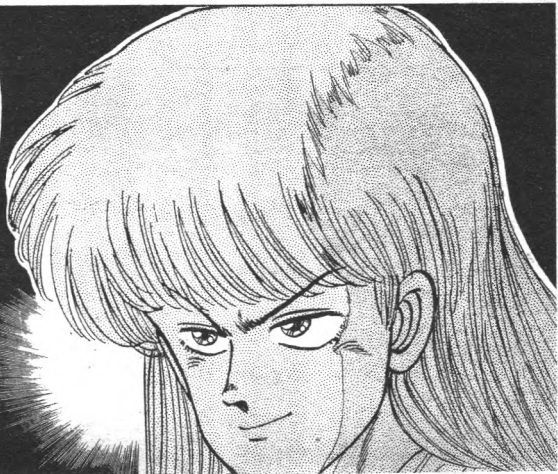

เทเหล่า
ลงในหม้อ!?
ผสมกับของ
ที่กินไม่ได้
ทำไมเนี่ย!?

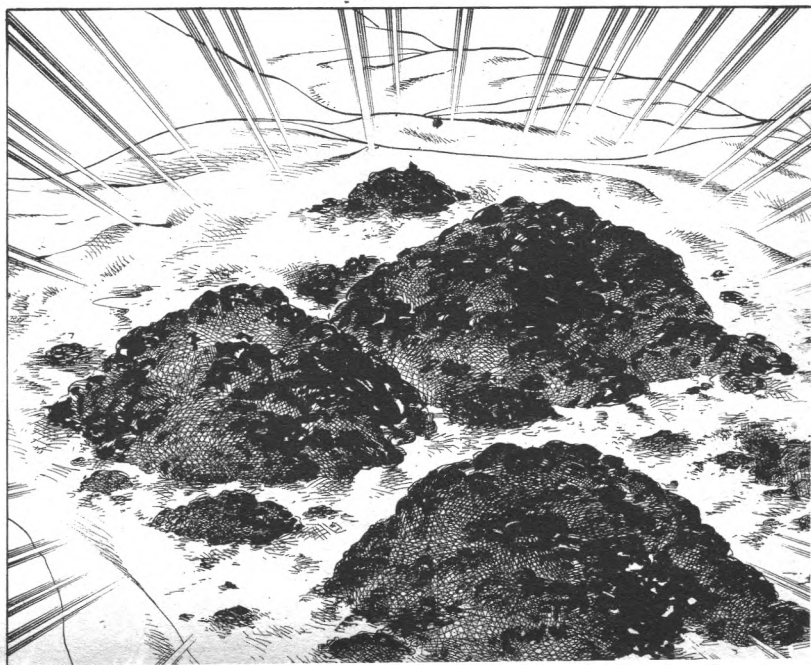
คิดอะไรรออยู่
กันแน่
ไม่เห็นเข้าใจ
เลย!?

หึหึหึ.....
ของที่กินไม่ได้
บางทีก็จำเป็น
ในการ
ปรุงอาหาร
!!

ศิขากิ
ต้มกึ่ง
ที่ทำจาก
กระป๋อง
เปล่า....

ปุด
ปุด
ปุด

ฟฟฟ

ส่วนเรือมะ
ก็ผัดดิน
ในกระทะ

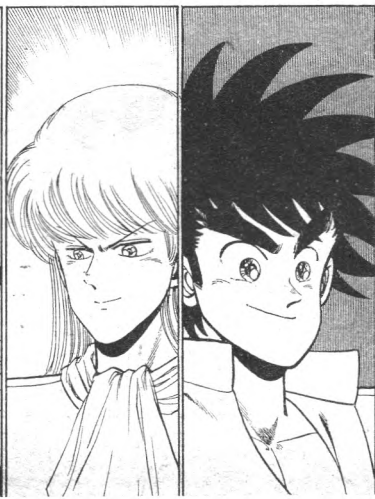
!!

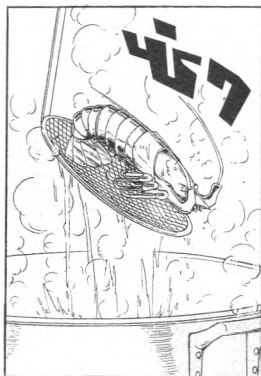
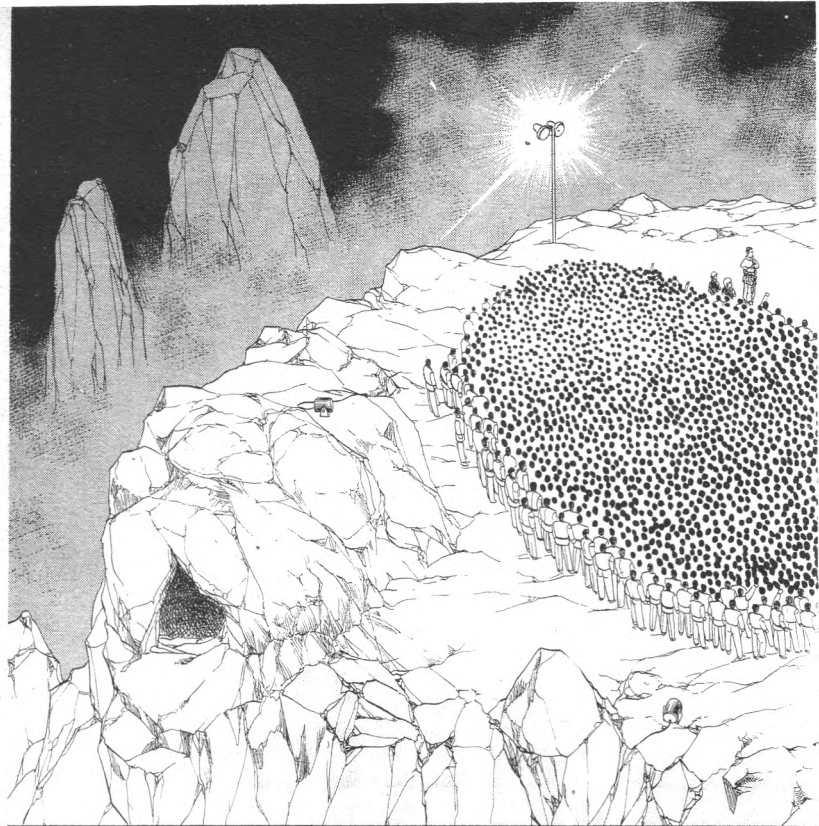
menu93

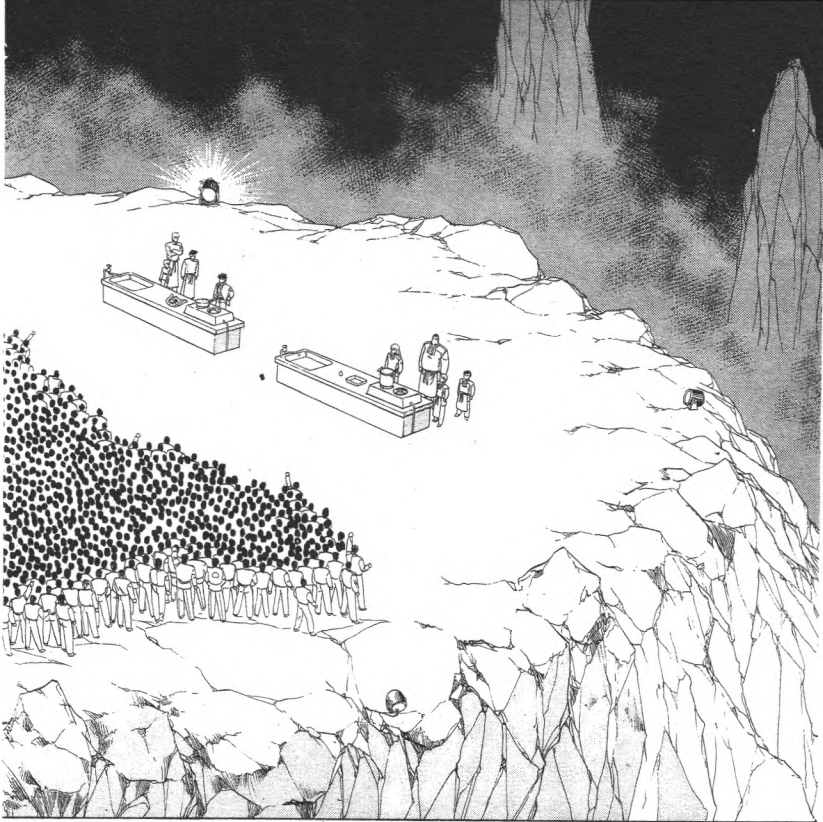
รสชาติทองคำ

ทั้งคู่ใช้ของ
ที่กินไม่ได้
ปรุงอาหาร
!?

นี่เป็น
การแข่ง
อะไรกัน
!?

ใช้ได้ !!

อะไร
ใช้ได้
เหรอ
!?

คิซากิ
อธิบาย
หน่อยสิ
!!

หึหึ...
ฉันจะ
อธิบาย
ให้!

กระป๋อง
มีกลิ่นของ
โลหะอยู่

ที่ติดกับเหล้า
ก็เพื่อ
ล้างกลิ่นนั้น
ออกไป!

แหะ
นี่คิดจะใช้
กึ่งกระป๋อง
ปรุงอาหาร
จริงๆหรือ?

หิ อาจไซ!
เพราะจะใส่
เนื้อกึ่งจริงๆ
ในนี้!!

อะไรนะ!?
นั่นเป็น
แค่ภาชนะ
หรือ!!

ฮิโธ
หลอกให้ตกใจ
พูดว่าเป็นภาชนะ
แต่แรก
ก็สินเรื่อง!!

ฮิ ใครไซ
ให้เป็น
พ่อครัวไว้
กันล่ะ!

อะไร
นะ
!!

ภาชนะที่ใช้
ต้องเหมาะสมกับ
อาหารที่ทำ!
นี่เป็นอาหาร
ที่มีรสชาติใหม่

ภาชนะที่ใช้
ย่อมต้องพิเศษ!
ถ้าเรื่องแค่นี้ยังไม่รู้
ก็เลิกเป็นพ่อครัว
ซะดีกว่า
!!

อีก
.....

ฮีม....
เรายังคิดหา
วิธีปรุง
อยู่เลย

คิซากิ
คิดไปถึง
เรื่องภาชนะ
แล้ว!

จะ...
เจ้า
คิซากิ!

ของคิซากิ
รู้แล้วแต่...
ของเรียวมะ
มันเป็นยังไง
!?

เอ๊ะ...
ฉัน?

ใช่!
ทำไมถึง
ผิดดิน
อธิบายมา
!!

ฉันจะ
อธิบาย
ให้
!!

เพื่อทำ
ของอร่อย
ใจ
!!!

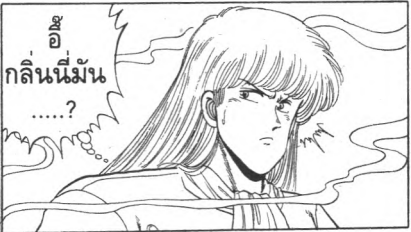
โห่

อะ...
โง่ชะมัด
เลย!!

นั่นไม่ใช่
คำอธิบาย
ซะหน่อย
!!

กลิ่น
เป็นอย่างนี้
จริงๆ นี่ๆ

กลิ่นนี้มัน
.....?

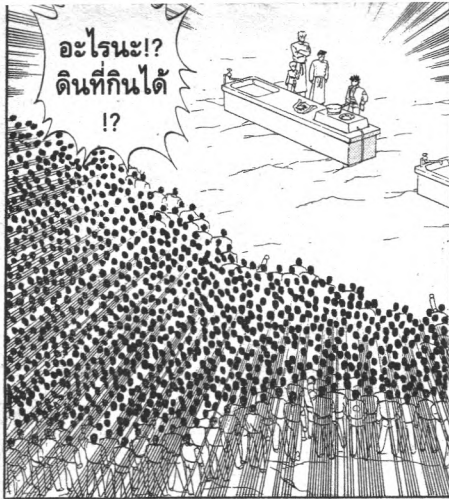
อะ....?
กลิ่นหอมเหมือน
ผัดสาหร่ายแผ่น
เลยแฮะ
!?

กลิ่นนี้
มาจากดิน
นั่นหรือ
!?

ดินนั้น
มันคืออะไร
กันแน่
!?

ฟฟฟ

แะแะแะ...
ฉันก็ไม่รู้
แต่นี้เป็นดิน
ที่กินได้
!!

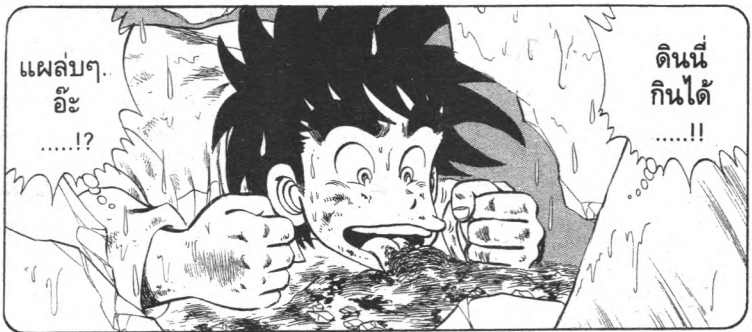

อะไรนะ!?
ดินที่กินได้
!?

อ้อ...
ตอนฉัน
ออกจาก
น้ำแข็ง
นั้น

ฉันรีบร้อน
กักน้ำแข็ง
จนกินดิน
เข้าไป....

แปลกๆ..
อ๊ะ
.....!?

ดินนี้
กินได้
.....!!

แถม
ยัง
.....

มีรสของ
วัตถุดิบต่างๆ
ที่อยู่ในน้ำแข็ง
ผสมอยู่ด้วย
!!

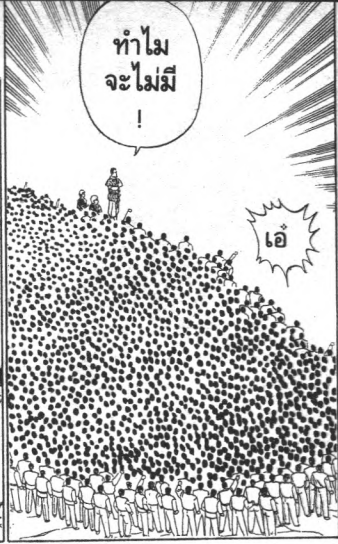
แบบนี้อาจสร้าง
รสชาติใหม่
ก็ได้
.....!!

ฉันเลย
เอาดินนั้น
ใส่กระเป๋
เสื้อ!

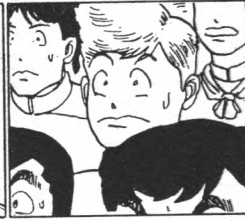
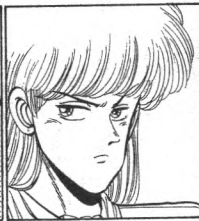

ชี้ิ้วพุด!
มีดินกินได้
ที่ไหนกัน
!!

ทำไม
จะไม่มี
!

เอื

เช่นของที่
เค้าเรียกว่า
ข้าวสาลี
ผีเทนงูใจ
!!

ข้าว
สาลี
ผีเทนนง
.....!?

มันเป็นดิน
ที่มีตำนานเล่าว่า
พระอรุตงค์
ใช้กิน
ประทังหิว
!!

มันเป็นสิ่งที
ธรรมชาติสร้างขึ้น
ซึ่งปัจจุบันพบเพียง
ในเขตหนึ่งของ
จังหวัดนางาโน
!!

ของนั้น
ฉันรู้จัก
!!

แต่รูปร่าง
แท้จริง
ไม่ใช่ดิน

มันเป็นพืชชั้นต่ำ
ชนิดหนึ่งจำพวก
สาหร่ายคราม
ซึ่งเกิดจาก
การทับถม
!!

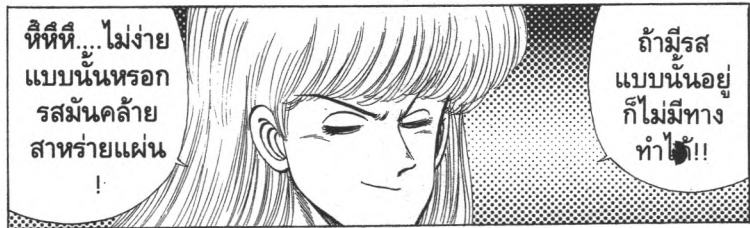
วันที่
เรียวมะเจอ
ก็คงเป็นดิน
ชนิดนั้น!

หือ
แสนรั่ว
เลข 48

ยะ...ยอด!
เป็นของที่
ไม่เคยมีใคร
ใช้เลย
!!

ยังงี้ละก็
เรียวมะ
คงปรุงรสใหม่
ได้แน่
!!

หึหึหึ...ไม่ถาย
แบบนั้นหรือ
รสมันคล้าย
สาหร่ายแผ่น
!

ถ้ามีรส
แบบนี้บ่อย
ก็ไม่มีทาง
ทำได้!!

ฉันถึงได้เก็บมา
หลายกอง
เพื่อจะปรุงรส
ใหม่ได้!!

ในนี้มี
รสชาติต่างๆ
ผสมอยู่

คราวนี้
ก็รู้แล้วว่า
ทั้งสองคน
จะทำอะไร!!

แต่คิซากิ
มีแค่ภาชนะ
เรียวมะ
เลยนำลึนกว่า
!!

อาหาร
ของฉัน
เพิ่งเริ่ม
ตะหาก

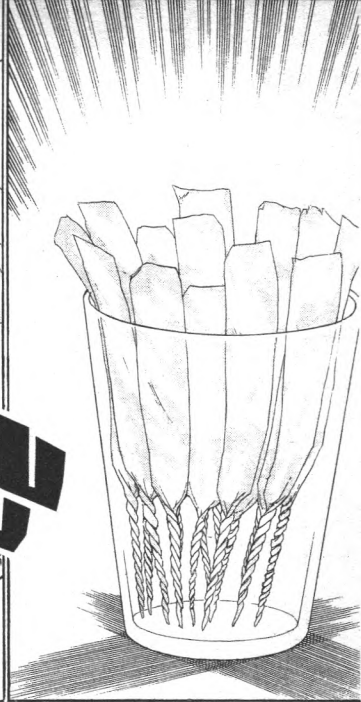
คอง

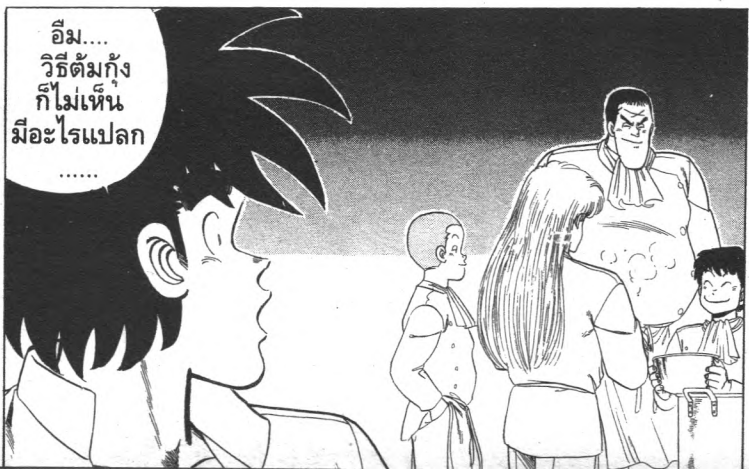
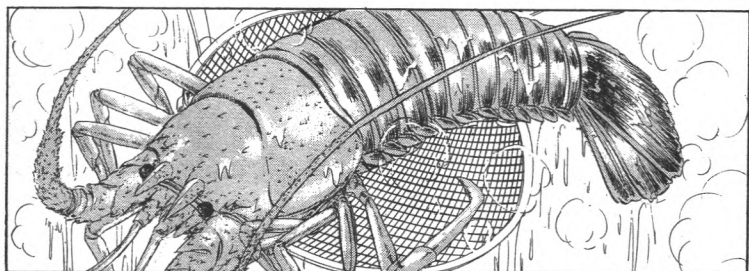

โฮ้ย

!!!

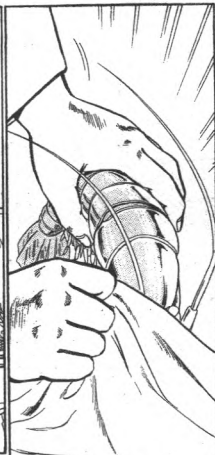
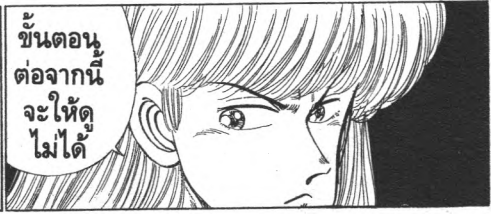
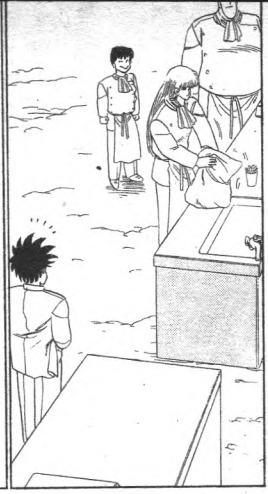

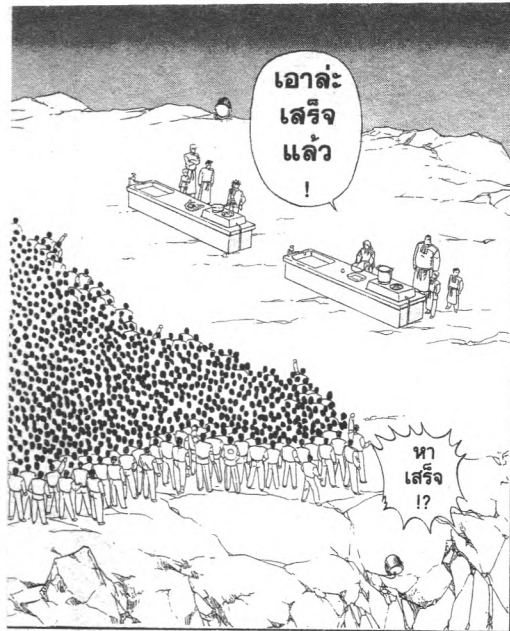

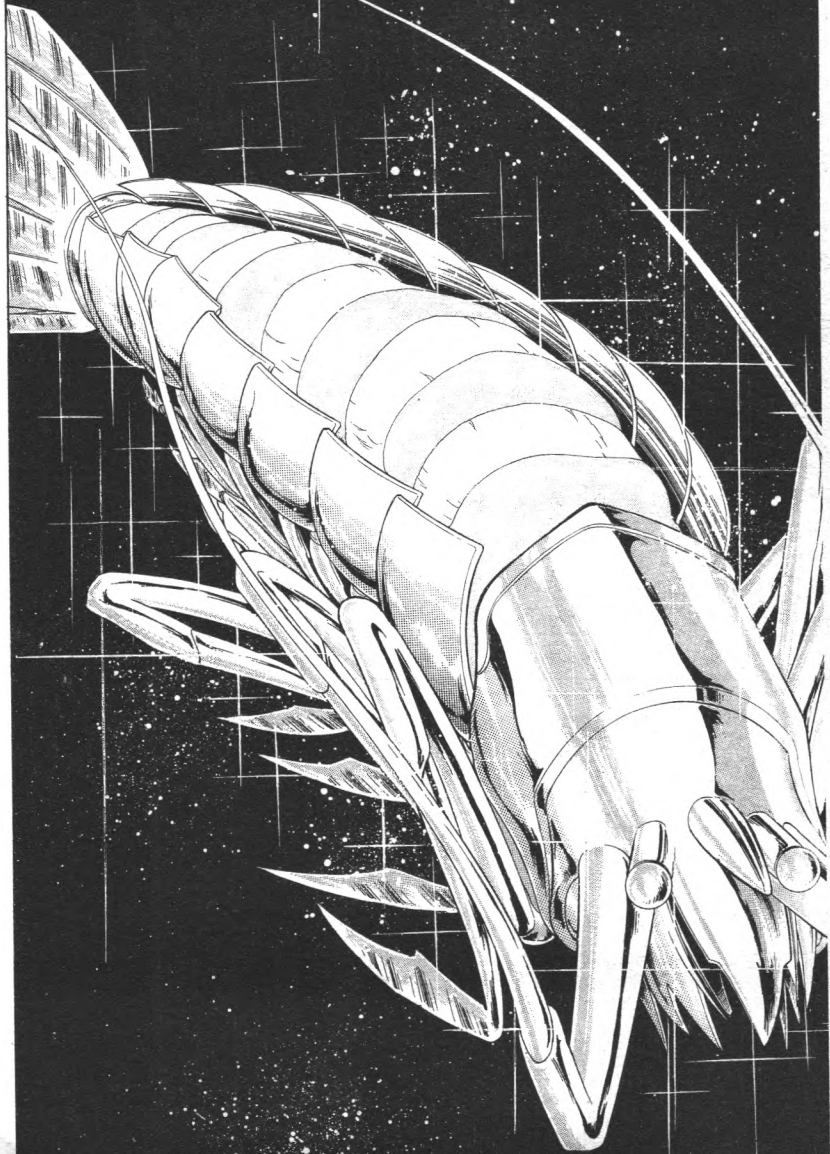

เตรียม
เสร็จแล้ว...
ต่อไปก็
ปรุงรส!

โห.....!

ทองเปลว
ที่ใส่กับเนื้อกุ่ม
ส่องแสง
แวววาวเลย
!!

ละ....

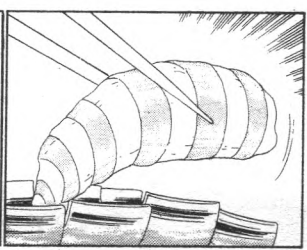
สวยงาม
ชะมัด
!!

ตามหลัก
ทฤษฎี
ก็ใช้ได้....

แต่ถ้า
ไม่ลองชิม
ก็จะไม่รู้
รสชาติ....

อ้อ!!
รสชาติ
นี่มัน
—
!!

menu94

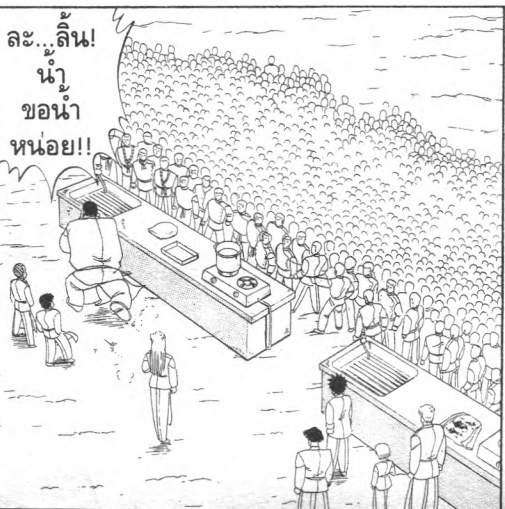
ท้าสู้ไม่รู้

อ้า
รสชาตินี้

!!!

ละ...ติน!
นำ
ขอนำ
หน้อย!!

รสชาติ
แรงเกินไป
รีเนี่ย
.....

ซั๊ก
ซั๊ก - ซั๊ก
ซั๊ก

อะ...
อะไร
กัน!?

รสชาติ
มันเป็นไง
แน่น...!?

ท่าทางคุโรสุ
ไม่ธรรมดาเลย...
กึ่งนั้นคงมีรส
ที่นึกไม่ถึง...

มันแสดงว่า
คิซาก็
ปรุงรสใหม่
ได้แล้วสิ...!

อ้อ แต่ยัง
ควบคุมรส
ได้ไม่
สมบูรณ์แบบ
!!

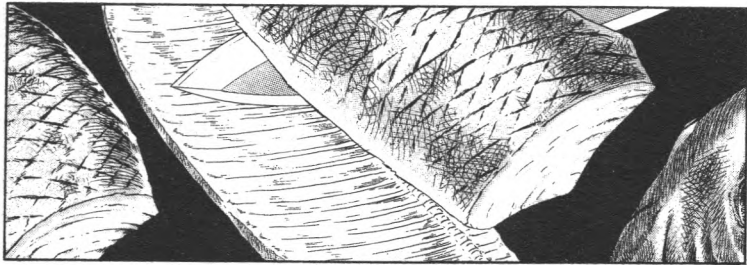

เรียกว่า
แล้ว
ของแกละ
เป็นไง?

ฉันก็ไม่
จนตรอก
หรอก!

ก่อนอื่น
ก็เตรียม
วัตถุดิบ
!!

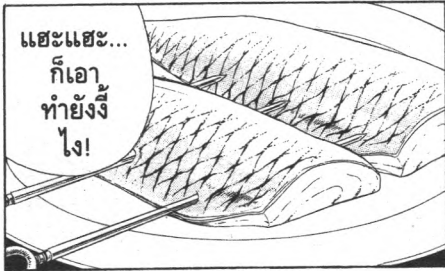
อา....!
เจ้าเรียวมะ
หันปลาโต
เป็น3ชิ้น!?

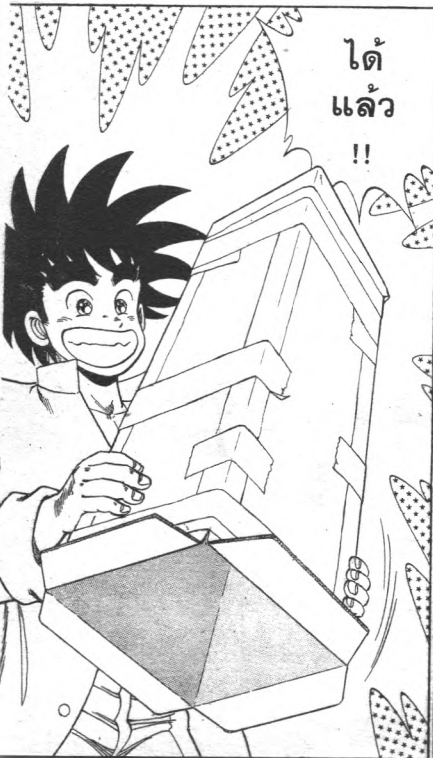
ปลาสวยๆ
หันชะ
เสียหมด
!!

เรียวมะ
แน่ใจนะ
ว่าดี?

แน่สิ

นี่
แน่ะ
!!!

อะ...อะไรกัน!?
เอากล่องกระดาษ
ที่มีปลาอยู่
คลุมกระดาษ

นั่น
วิธีรมควัน
ไม่ใช่หรือ
.....!!

จริงด้วย!
นี่จะทำอะไร
ที่แท้ก็
ปลารมควันเอง
!!

แถม
ควันที่ใช้รม
ก็ได้จากดินพริก
ที่กินได้อีกด้วย
!!

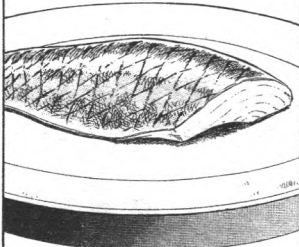
นี่ก็ไม่ออก
เลยว่
จะได้รสชาติ
แบบไหน
!! !!

ไม่เลวนี่
เร็วว่ะ....
ขนาดฉัน
ยังเดาไม่ออกว่า
จะมีรสยังไง...

แต่...
เนื้อปลาที่เหลือ
ในงานนั้น
ไว้ทำอะไรนะ
.....!?

ทำไม
ไม่
รรมควัน
ด้วยกัน
!?

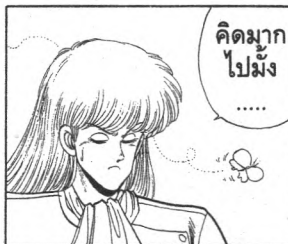
ไม่น่าเชื่อ
จะมีวิธี
ปรุงอาหาร
ที่ฉัน
ไม่เข้าใจ....

เรียวมะ
เป็นคนยังไ
กันแน่
.....!?

แต่เฮ...
ควันขโมง
ลอยละล่อง
ไปกับ
สายลม

คิดมาก
ไปมั้ง
.....

เอ...
อะไร
ครับ?

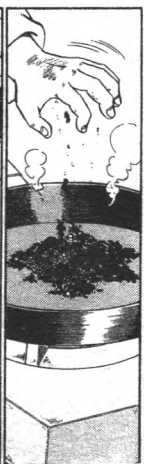
เปล่า
.....

เหลืออีก
30 นาที
!!

เอาละ
เปลี่ยนดิน
ใหม่!!

เรียวมะ
แล้วปลา
ที่เหลือ
ในงานนี้ล่ะ
?

นั่น
ไว้ทำซาซิมิ
ชานากับ
ปลารมควันนี่
!

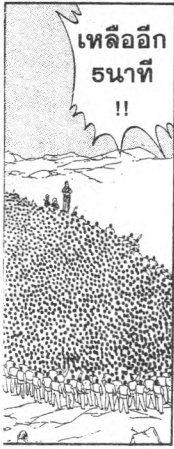

ชานาบ...
ไม่เคยเห็น
ใครเค้าทำ
กันเลย!!

ก็มีมัน
อาหาร
ใหม่

๒๐๐
จริงจริง

เหลืออีก
ธนาทิ !!

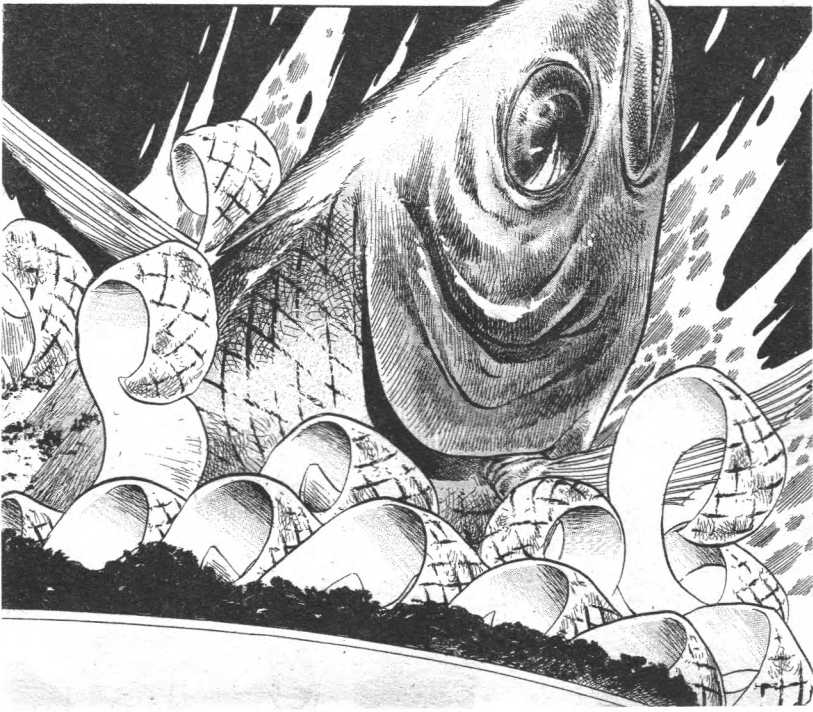
ต้องเร่ง
ซะแล้ว !

เหลือแค่
รอยดินกินได้
ที่ผสม
เครื่องเทศ
ลงจาน.....

ก็จะได้
แขนวิซซาซิมิ
รมควัน
ข้าวสาเลี๊ยะเทนนุ
ตำรับพิเศษ
เรียวมะ !!

ชื่อ
ยาว
ไป
หน่อย

โอ้ เยี่ยม!
ใช้หนังปลา
ทำเป็น
เกลียวคลื่น
ด้วย!!

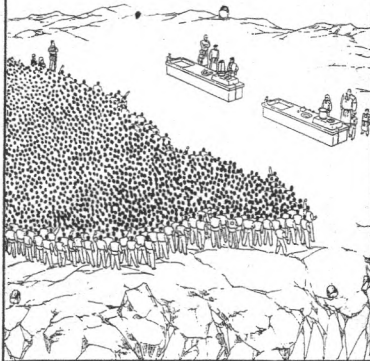
เหมือน
มีชีวิตเลย!
ทำทำยังกับ
จะกระโดด
จากจาน
!!

ทางนี้
ก็เสร็จ
แล้ว!!

โอโห!
สีทองกับเงิน
ส่องแสง
แวววาวเลย
!!

งดงาม
เหลือ
เกิน!!

หมด
เวลา
พอดี
!!

ผลตัดสิน
ขึ้นอยู่กับกรชิม
ของผู้ตัดสิน!
แน่นอนต้องเป็น
รสชาติที่ผู้ตัดสิน
ไม่เคยกินมาก่อน

ถ้ารสชาติใหม่
อร่อยแพ้
รสชาติที่มีอยู่
ก็จะถูกรอบ
!!

เข้าใจแล้ว
รีบชิมเถอะ
ชาชิมินะ
ต้องกินตอน
ยังสด

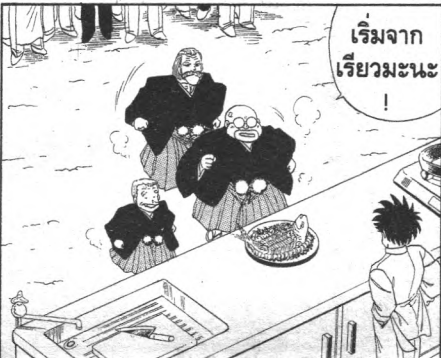

เริ่มของ
เร็ววะ
ก่อนนะ?

ตาม
สบาย
.....

เริ่มจาก
เร็ววะนะ
!

รสชาติที่แปลก
กับความกรอบ
ของซาซิมิ
ที่ถูกขนานไว้
เทพระดัง
เข้ามาใหญ่
!!

แซนวิช
ซาซิมิรมควันนี้
มีรสชาติแปลกใหม่
ที่พวกเราไม่เคยกิน
มาก่อนจริงๆ
!!!

โอว....!
ถึงไม่รู้ว่
รสชาติ
เป็นยังไง
ก็เถอะ.....!

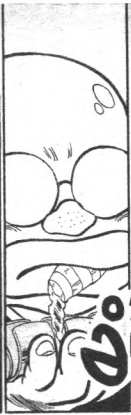
แต่ทำ
จะอร่อย
นะ!!

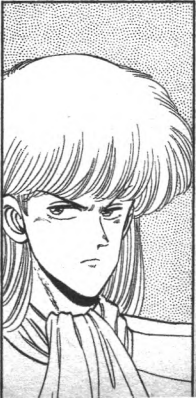
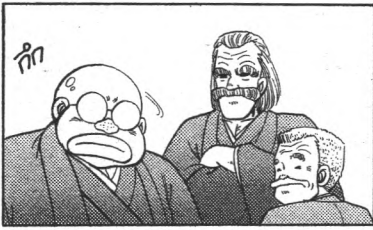
ต่อไป
ก็ของ
คิซากิ!!

วิธีกินคือ
อย่าให้
ทองเปลว
ขาด!

อะ...
ว่าไงนะ

!!

!!

หา

!?

โดยเฉพาะ
รสชาติกึ่ง
ของคิซากิ
ที่เครื่องปรุง
ทั่วไป
ทำไม่ได้!

ปรุงรสนี้
ได้อย่างไร
ลองอธิบาย
ซิ!!

ก็ได้!

ควัน

โอ.....!!
นี่มัน
!?

menu95

พลัดสินศึกชิงมิด!!

ทั้งเรือวมะ
กับคิซากิ
มีขี้อน่าสงสัย
ที่จะตกรอบ
หรือ!?

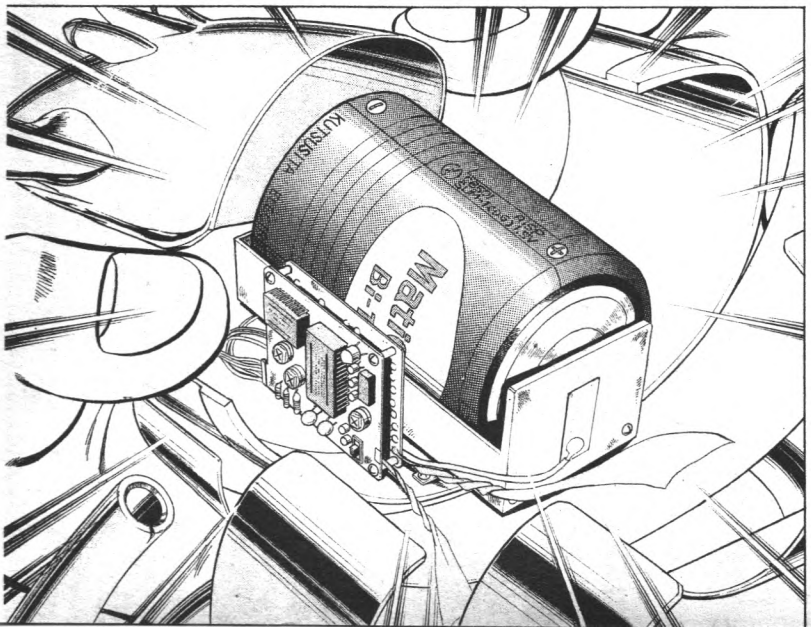

หมาย
ความ
ว่ายังไ
!?

คิซากิ
ปรุรงรทังนั้น
ยังไ
ลองอธิบาย
มาซิ!

ก็ได้
!

อะ...
อะไรกัน
นี่มัน
!?

อย่างที่เห็น
นี่คือของแปลว
ต่อกับ
ถ่านไฟฉาย
และวงจร!!

นี่เธอ
ที่มาของ
รหัสใหม่!?

ใช่.....
ผู้ตัดสินใจ
รู้สึกยังไงกับ
รหัสชาติ?

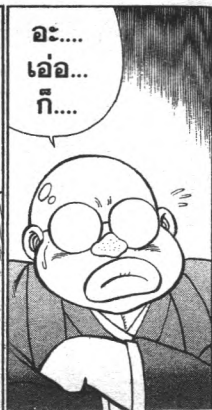

อืม....
ก็เริ่มรู้สึก
ที่ลึมนะสิ!

ใช่
แล้ว!

ฉัน
รู้ไหมว่าฉัน
รับความรู้สึก
ได้ยังไง
?

อะ...
เอ่อ...
ก็....

ลีนคนเรา
มีปุ่ม
มากมาย
.....

นั่นคือ
อวัยวะรับรู้รส
ที่เรียกว่า
ปุ่มรส.....

เรื่อง
นั้นนะ
ฉันรู้!

แต่เชื่อว่า
แค่ปุ่มรส
ก็ทำให้
รับรู้ได้!

เวลา
ที่กินอาหาร
ปุ่มรสที่ลีน
จะถูกกระตุ้น
.....

รับรู้รส

สัญญาณ
ไฟฟ้า

และเส้นประสาท
รับรู้รสที่ลีน
จะเปลี่ยนเป็น
สัญญาณไฟฟ้า
!

แล้วส่งไปยัง
สมอง
ทำให้คนเรา
รับรู้ได้
!!

กระตุ้น

ปุ่มรส

พูดง่าย ๆ คือ
รสชาติ
เป็นสิ่งกระตุ้น
ทางไฟฟ้า
ชนิดหนึ่ง
!!!

ถ้าควบคุม
การกระตุ้นนี้ได้
ก็จะสร้าง
รสชาติได้

!!

การใช้
กระแสไฟฟ้า
ไหลผ่านทองเปลว
ไปกระตุ้นลินิน
ก็จะได้รสชาติใหม่

!!

โห...!
คิซาก็
เข้าใจคิด
ซะมัด

!!

วัตถุดิบ
ที่มองไม่เห็น
คือไฟฟ้า
เองหรือ!!

คิซาก็!
ถึงจะให้ใช้
เครื่องปรุงได้
ตามอิสระ
แต่นั่นมันผิดกฎ

!!

ไฟฟ้า
ไม่ใช่
เครื่อง
ปรุง
!!

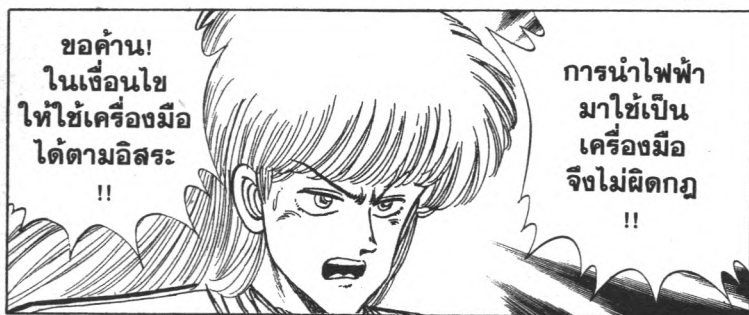

แล้วก็
เรียวมะ
!

ข้าวสาลี
ผีเท่นอะไรนั่น
มันไม่ใช่วัตถุดิบ
ที่เราเตรียม
ไว้ให้
!!

ไซ้! ฉะนั้น
ทั้ง2คน
จึงตรอบ
!!

ขอคำน!
ในเงื่อนไข
ให้ใช้เครื่องมือ
ได้ตามอิสระ
!!

การนำไฟฟ้า
มาใช้เป็น
เครื่องมือ
จึงไม่ผิดกฎ
!!

ไซ้!
ศิขากิ
พุดถูก
!!

ตรอบ
ก็แปลกแล้ว!
ยกเลิก
ผลตัดสิน
ซะ!!

ฉันก็ขอคำน!
บอกเองว่า
ให้ใช้วัตถุดิบ
อะไรที่อยู่
ในนั้น!!

ดินกับหิน
ในนั้น
ก็ถือเป็น
วัตถุดิบ!!

เรียวมะเอง
ก็พูดถูก

!!

เป็นวัตถุดิบ
ที่เตรียมให้
รีเปลา
ไม่เห็นเกี่ยว

!!

ถอน
คำตัดสิน
ซะ!!

ถอน
คำตัดสิน

!!

เหวอ
โอ๊ย...

ปัง

ปัง

ปัง

ขุ้ย
!!

นะ...
นาเบ
ไซกุน

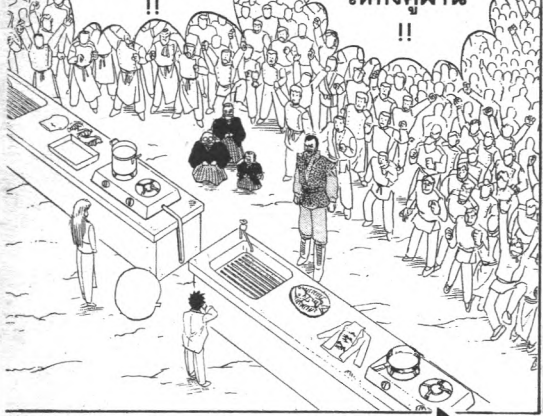
เจียบชะ
ไอ้พวก
ขี้เง่า

!!!

ทั้งสองคน
ปรุปรุชาติใหม่
ที่ผู้ตัดสิน
ไม่เคยกิน
ได้ตามเงื่อนไข
!!

เพียงเท่านั้น
ก็พอแล้ว!
ขอตัดสินใหม่
ให้ทั้งคู่ผ่าน
!!

ต่อไป โดย
จะตัดสินว่า โห้วตจาก
ใครเป็น ผู้ตัดสิน
ผู้ชนะ!! 3คน!!

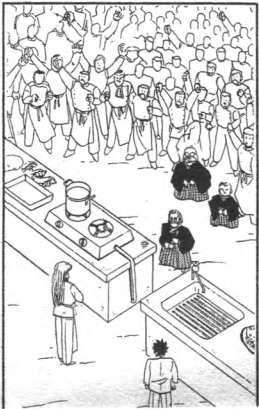

จะ...จัน!
ถ้าคิดว่าของใคร
อร่อยกว่า
ก็ให้วาง
ตะเกียบนี้
!!

ใครที่ได้
ตะเกียบ
มากกว่า
ก็ชนะ!!

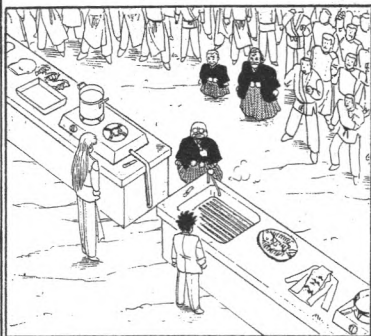
จัน...
จัน
ก่อน

เรียวมะ
ก็ได้
อันหนึ่ง

เสมอกัน
แล้ว...

คน
สุดท้ายนี้....
จะให้ใคร
.....

ให้
เรียวมะ

!!!

!!!

!!!

เจ้าไฉ่
เรียวมะ
ขณะแล้ว
!!

สำเร็จ
แล้ว!
เจ้าไฉ่
!!

2 ต่อ 1 !!

ผู้ชนะเลิศ

การแข่งขันชิงมิด

คือ

เทนโด เรียวมะ

แห่งโรงเรียน

อาจิคาริ

!!!

ขอมอบ

มิดเหนือมิดนี้

ให้แก่เรียวมะ

!!

เฮ เฮ เฮ

รสชาติของฉัน
เหนือกว่าของ
เรียวมะ
อย่างแน่นอน
!

แต่ถึงค้ำ
กับผู้ตัดสิน
ที่มองข้าม
สิ่งนี้ไป
ก็เท่านั้น...

ฉะนั้นเรียวมะ
ไม่ควรได้
มิดเหนือมิด
!!

ปัง

ตูม

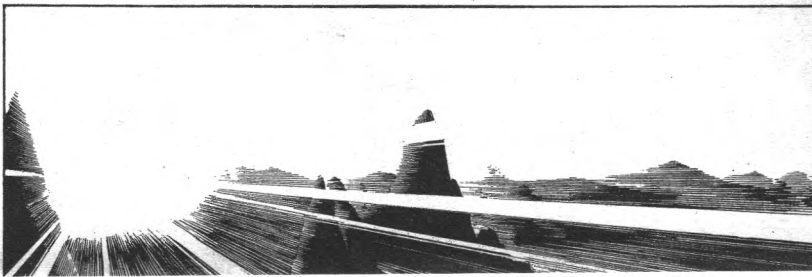
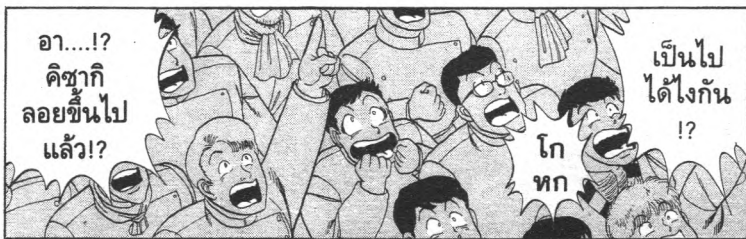
ศิษย์ก๊อ!
ที่แท้ก็อยากได้
มิดเหนือมิด
นี่เอง!?

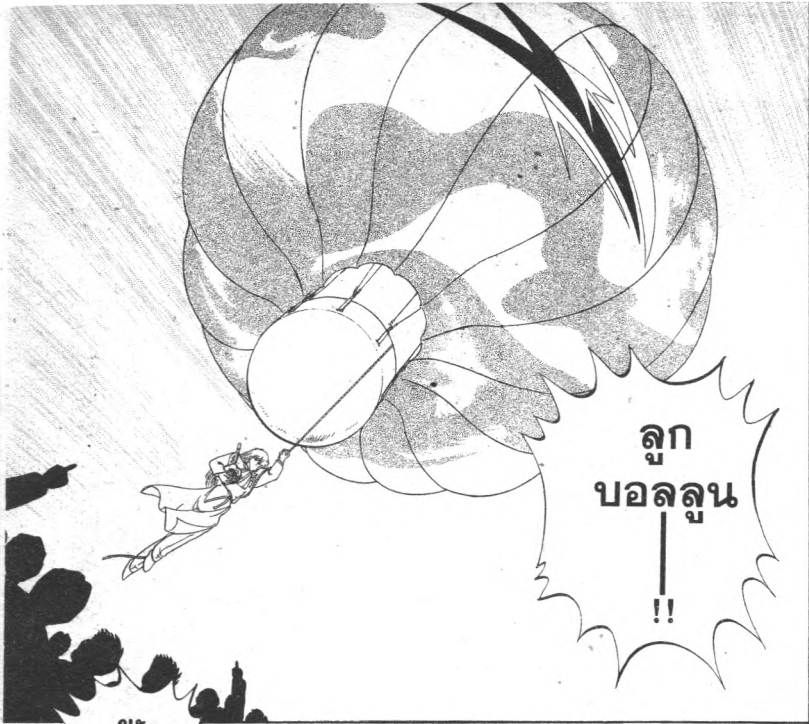
อะ
!!

ฮี้... ฮี้...
ฉันไม่เคยเชื่อ
ตำนานเหลวไหล
ของมิดเหนือมิด
แต่ต้นแล้ว
!!

ฉันจะเอาไป
เก็บไว้ในที่
แห่งหนึ่ง
!!

บนหน้าผา
แบบนี้
จะหนี
ไปไหนได้
!

ลูก
บอลลู่น
—
!!

ยะ...
หยต
นะเพี้ย
!!

มิดนั้น
มันเป็น
ของฉฉฉ
แล้วนะ!!

แอ๊ก

โอ๊ย

ซบ
ซบ

แว๊ก

menu96

ปาฏิหาริย์ซ้ำสอง

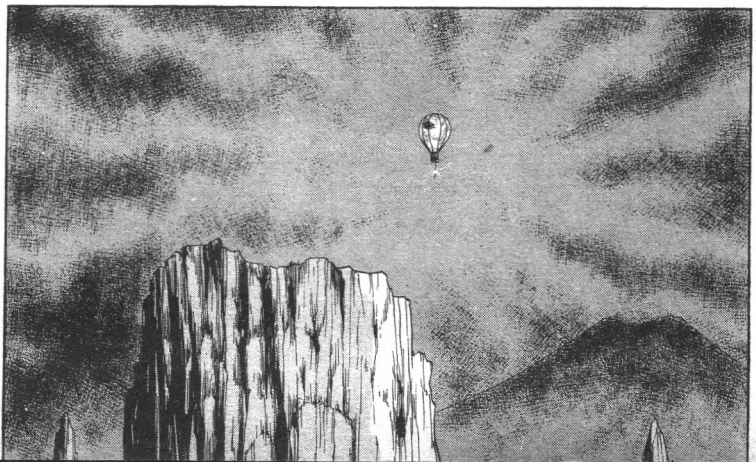
อะ...
อะไรนะ
!?

มีด
เปล่งแสง
ออกมา
.....!?

แสงตะวัน...!!
มีดสะท้อน
แสงตะวัน
ไฉ่!!

ตะ...
แต่มีดนั้น
มันขึ้นสนิม
แล้วนะ!?

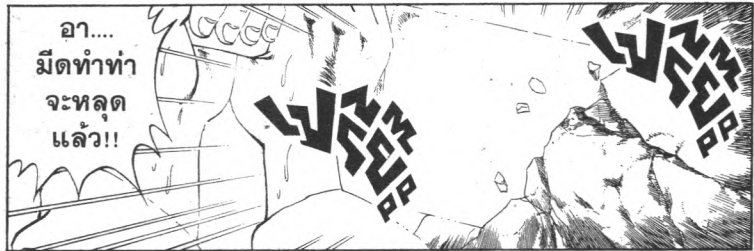
คึกคัก

อ๊ะ...มิด...
ขยับแล้ว
!!

อา....
มิดทำท่า
จะหลุด
แล้ว!!

เร็วว่ะ!
จับตัวฉัน
ไว้สิ!!

หลุด
แล้ว

!!!

พัง

โอ....!!
มิดเหนือมิด
ที่ดึงไม่ออกมาตั้ง
3 พันปี
หลุดออกแล้ว
!!!

แย่แล้ว!!
บอลลุน
ลงรับไม่ทัน
เร็วมาะ!!

ว้าย

!!

ฉัน
จะตาย
ที่นี่
หรือ....

ที่ได้ว่า
ช่วงก่อนตาย
จะเห็นภาพ
ที่ผ่านมา....
มันจริงชะด้วย...

การแข่งขัน
ต่างๆ
ที่แสนสนุก
กับคิซากิ
.....

อุปสรรค
ที่แข่งขัน
บนเรือมา
.....

ทั้งโดเซง
กับคนชุดดำ
ที่อยากจะ
แข่งกันอีกครั้ง

เมคาตะ
ที่ซีโมโห...
ไอเคียว
ที่เจ็ด....

และ
ฮิโตมิ
ที่อาจจะ

.....

ที่ลืมไม่ได้คือปู่...
เป็นเพราะปู่
ที่ชักจูงฉัน
ได้มาพบเรื่องต่างๆ

ฉันจะไม่ได้
เจอทุกคน
ที่โรงเรียน
อีกแล้วหรือ

.....

และที่
นี่...

ฉันจะอดกิน
ของอร่อยๆ
อีกแล้วหรือ

.....

อดกิน
ของอร่อย

!!!

ฉันยังมีของ
ที่อยากกิน
อีกเยอะแยะ!
จะมาตาย
ได้ไง

!!

อดสำร
ได้มีด
เหนื่อมีด
มา!!

คิดจะใช้มัน
ทำของอร่อย
กินแท้ๆ
!!

มีด
เหนื่อ
มีด

ในจีนสมัยก่อน
เรียกการทำอาหารว่า โฮ....
และมีพ่อครัวอัจฉริยะ
ชื่อ เท
ซึ่งใช้ของมีคมทำอาหาร
จึงเริ่มเรียกของมีคมที่ใช้
ทำอาหารว่า โฮโจ(มีด).....

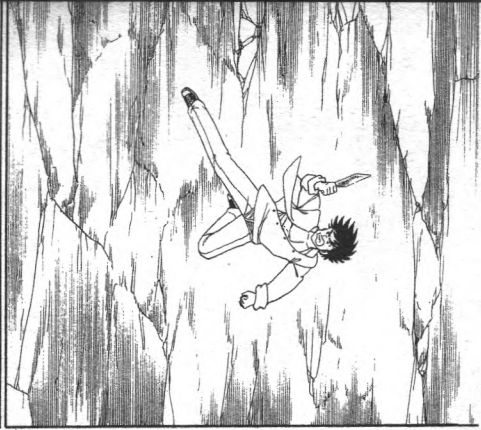
เท เสียบ
มีดเหนื่อมีด
นี้ในหิน
โดยไม่มีใคร
ดึงออกได้มา
3พันปี!!

เสียบ
ในหิน
.....

ใน
หิน
....!!!

ถ้าคน
เมื่อก่อน
ทำได้...

ฉันก็ต้อง
ทำได้แน่
!!

ฟว

ช้าก

!!!

เอ
!!

เสียบมิด
เข้ากับ
หน้าผา
!!

ปาฏิหาริย์
เมื่อ
3พันปีก่อน
เกิดซ้ำสอง
.....!!

แฮะ...
แฮะ...

เท่านั้น
ก็ยังคงอยู่กิน
ต่อได้...

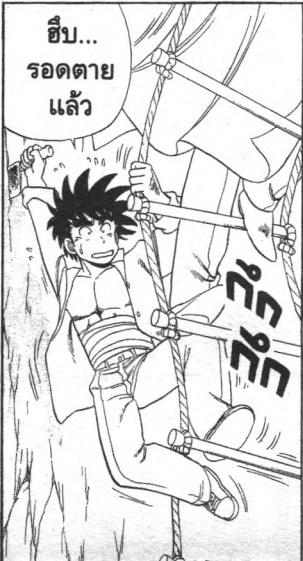
ไอ้
วะทำไงต่อ
ล่ะ

เรียวมะ...
เกาะนี่
เอาไว้!

ศิซากิ
!

ซีบ...
รอดตาย
แล้ว

โหงทำหน้าที่
ยังงั้นละ
?

ตอนที่แก
เสียบมิดกับหิน
แข็งแบบนี้.....
ฉันก็ไม่แน่ใจว่า
จะทำได้.....

เพราะ
ฉันไม่เชื่อตำนาน
ที่เทเสียบหินนั้น....
จนฉัน
ได้มาเห็นเอง

เร็วมาะ!
มิดเหนือมิด
เป็นของแก
.....!!

แหงสิ
ก็ฉันชนะ
ก็ต้องเป็น
ของฉัน!

เท่านี้
ก็ทำของอ่อย
กินได้....
จะให้คิซากิ
กินด้วย

อ๊ะ? อ้าว!?
ดึงไม่ออก...
มิดไม่เขี่ยอน
เลย!

อะไร
นะ!?

ฮึบ

.....

ฮึบ

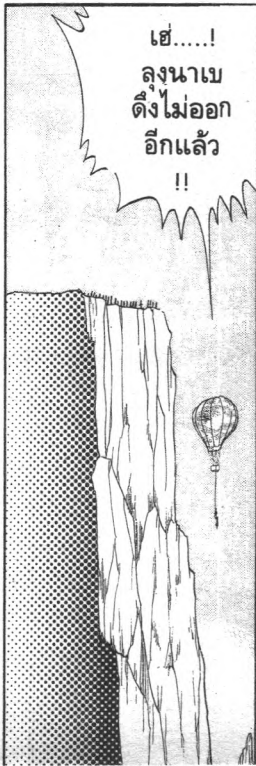
.....

พี่...ไม่ไหว
ดึงไม่ออก
เลย!

ง...ใจ
เป๋จัง
ล่ะ

เฮ.....!
ลงนาเบ
ดึงไม่ออก
อีกแล้ว
!!

อะ...
อะไรนะ
!?

เป็นคนเสียบ
เองนี่นา...
หมายความว่า
ไงกัน!?

เสียบเอง
แต่ดัน
ดึงไม่ออก
แกนี่ใจจริงๆ
!!

ไฮ้
ไฮ้
ไฮ้

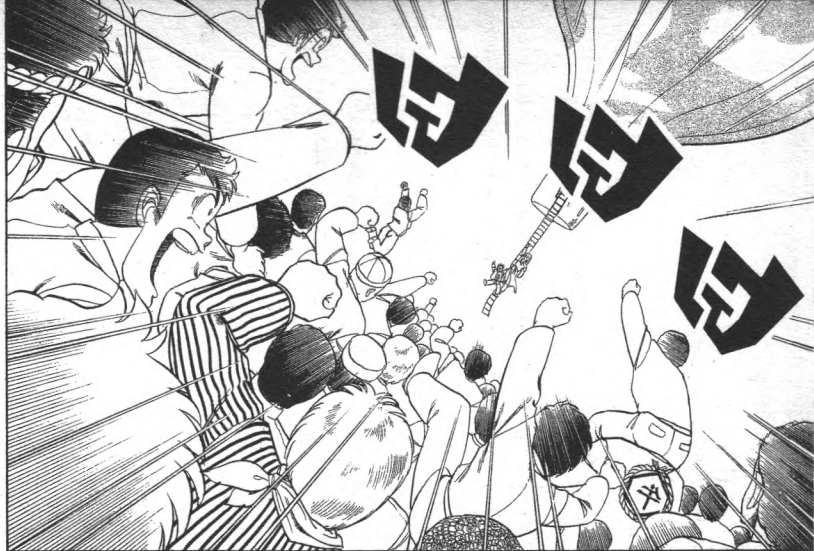
ถ้าดึงไม่ออก
ก็คงต้องรอ
ให้มีผู้ดึงได้
ปรากฏอีกครั้ง

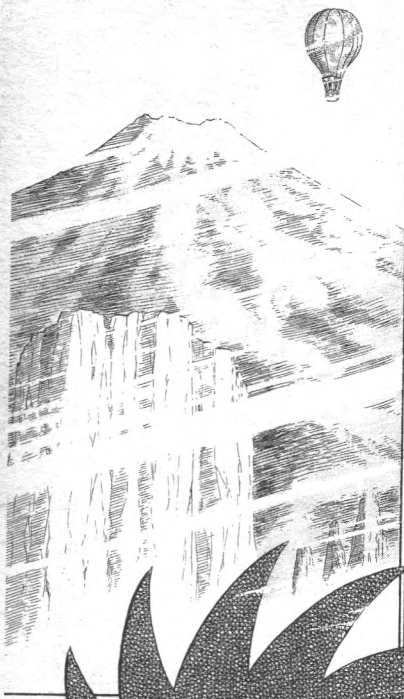
.....

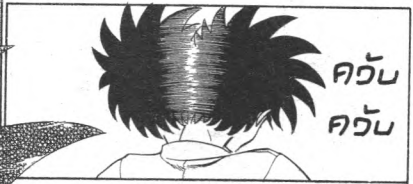
จนกว่า
จะถึงวันนั้น
ก็เรียกมันว่า
มิดเรียวมะ

!!

ขีด
|

ควับ
ควับ

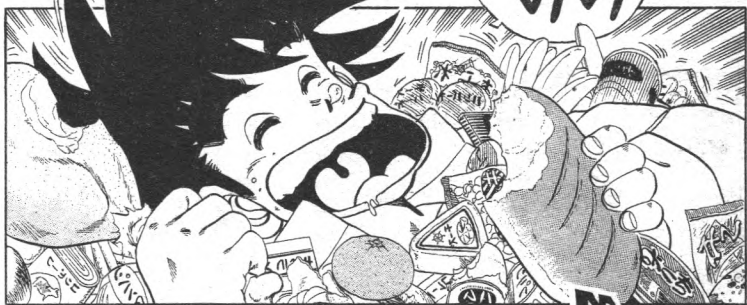
เออละ!
กลับ
โรงเรียน
เหอะ
!!

menu97

แข่งปอกแอปเปิ้ลอีกครั้ง

ง่า ง่า
ง่า ง่า

คิดว่ายังกิน
อยู่ซะอีก
หลับไป
แล้ว

ไอเคียว
แน่ใจนะว่า
ไม่ง่วง
.....

ง่า
ง่า

อ้อ...
เห็น
โรงเรียน
แล้วล่ะ

ง่า

ง่า
ง่า

ว้าว
รู้สึกยังกับ
จากไปนาน
แน่ะ!

ก๊ง ก๊ง ก๊ง

เพราะ
ผจญศึกใหญ่
มานะสิ

.....

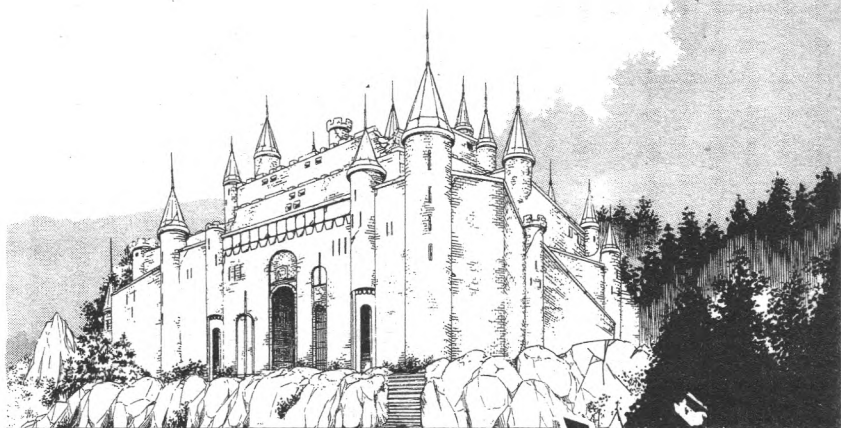
แฮะแฮะ...
แต่ก็ชนะ
มาจนได้นะ

ก๊ง ก๊ง

อ๊ะ...
ตื่นแล้ว

ฮ้าว

บ๊อง

แฮะแฮะ
ลิโพ

เขี่ยม
มาก
เรียวมะ
!!

กรีด
เรียวมะ
สุดแก๊ง♡

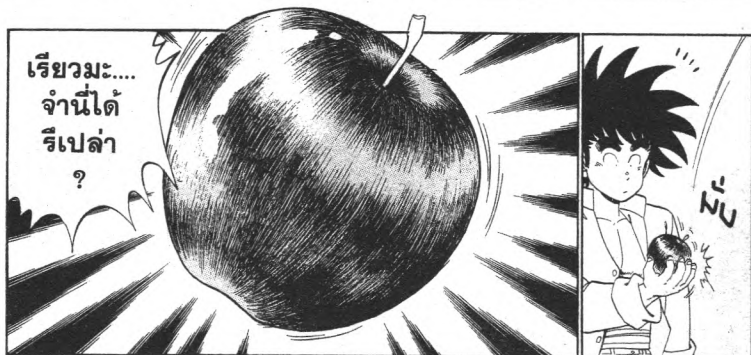
โหะโหะ...
แก๊งมาก
เรียวมะ

ไ้ ปู้!
จันชนะ
การแข่งชิงมิด
แล้ว!!

ต่อไป
จะยิงเหน้อย
ใหญ่ละ....

เสี?
งสิง?

เพราะพ่อครัว
ทั่วประเทศ
จะมาทำแก๊ง
งึละ!!

ฉันถามว่า
จะแข่งกับฉัน
อีกทีไหม
!

อะ...
อาจารย์
ใหญ่...

แข่ง
ทำไมครับ
!?

โฮะโฮะโฮะ...
หน้าที่ของฉันคือ
วัดระดับฝีมือ
ของนักเรียน
!

ว่าไง
เร็วมา
!?

ก็ได้!
คิดจะชนะ
อีกเหรอ
!!

ฮัน
ฮัน

อาจารย์ใหญ่
แข่งกับ
เร็วมา
!!

เอา
เลย
!!

การแข่งขัน
ปอกแอปเปิ้ล
ของอาจารย์
!!

แข่งกับปู่
ต้องวอร์ม
ให้ดีขึ้น
ไม่ได้วิ่ง
มานาน....

กึก กึก

ลุย
!!!

ลุย

ลุย

โฮะ
โฮะ

เมคาตะ
ไอเคียว
ช่วยเตรียม
ด้วย...

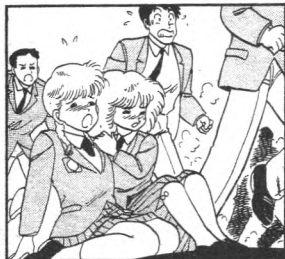
คะ...
ครับ!

15รอบ
.....

16รอบ...
ไม่ไหวแล้ว
.....

ใช้ได้
ท้องหิวแล้ว
พร้อมลุยละ
.....

จ๊อก

ใครจะ
ชนะนะ
?

เรียนมะ
ไม่ชนะ
อาจารย์
ใหญ่
แน่

งั้น
ขออธิบาย
กติกา
!

มีแอปเปิ้ล
ให้ลูก
ใครปอก
เสร็จก่อน
ชนะ!

จาก
กฎนี้

5656

อ๊ะ....
หน้ายังงั้น
ต้องมีอะไร
แน่!?

จะให้เสีย
สมาธิ
ไม่ได้!

งั้นเริ่ม
แข่งขันได้
!!

อะไรเนี่ย!?
ติดกัน
เป็นพวงเลย
!?

ไฮไฮไฮ
มันมีกาว
ทาติดกัน
ไว้อยู่
!!

ถ้าแกะ
ออกมาปอก
จะผิดกฎ
!!

พรี๊ด
พรี๊ด

แบบนี้....
ปอกไม่ถนัด
เลย....
หมดอร่อย
พอดี...

อีย...
หยา...
โอ๊ะ!

เยะ....
ยังกับเล่น
พัชชีลเลย

ยังเงี้อเอง....
พอกปอกหมด
ก็จะหลุด
ออกเอง
.....!

ชักเริ่ม
รู้หลัก
แล้ว
!!

20
วินาที
!!

ตูบ

โอ้โห!
อาจารย์ใหญ่
เสร็จ3ลูกแล้ว
!!

เร็วว่ะ
ยังไม่เสร็จ
ลูกที่2เลย
!!

ฮิม

.....

พุด
พุด

30
วินาที
!!

ดะ...ดูสิ!
เร็วว่ะ
ค่อยๆ
ไล่มาแล้ว
!!

ยอด
เลย
!!

เสร็จ
แล้ว
!!!

เรียบร้อย
!!!

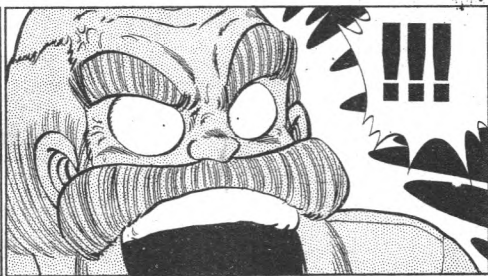
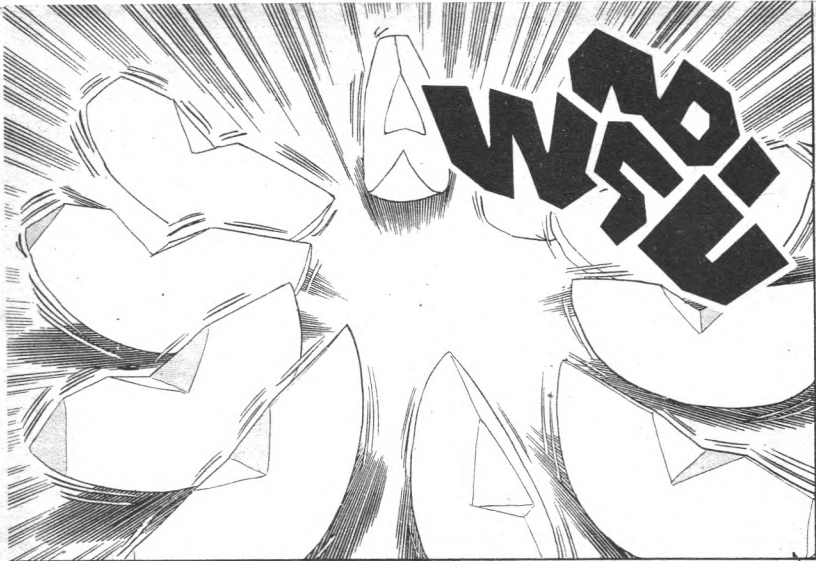

เล่มอ
กัน
!!!

โฮ!
ปอกจนตึง
จุกแอปเปิ้ล
เลย.....

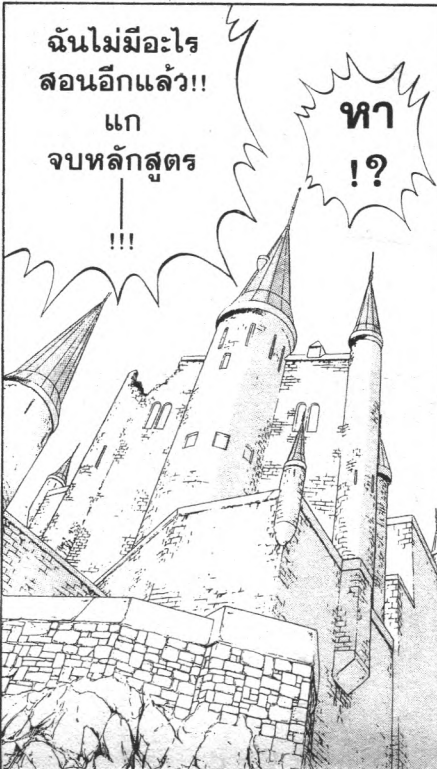
ไฉน ฟู?
ฉันชนะ
ใช่ไหม?

สก็อต
อ๊วย

กรู

ไฮะไฮะ
ไฮะไฮะ
เก่งมาก
เร็ววมะ
!!

ฉันไม่มีอะไร
สอนอีกแล้ว!!

แก
จบหลักสูตร

!!!

หา
!?

แก
สอบไล่ผ่าน
ตามหลักสูตร
ที่นี่แล้ว
!!

หา!
ฉันยังไม่อยากจบ
นี่นา !!

นี่
ทุกคน

พูด
หน่อย
สิ

คนที่เรียนจบ
หมดแล้ว
ไม่ถือว่าเป็น
นักเรียน
!

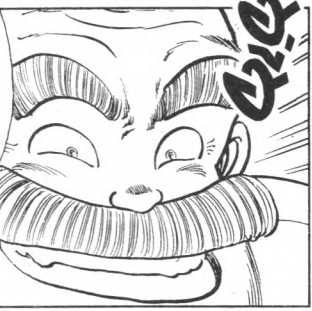
จริงๆ
แกล้งแพ่
กิดี....

อะ...
อาจารย์ใหญ่
ครับ!อนุโลม
เค้าเถอะครับ
!?

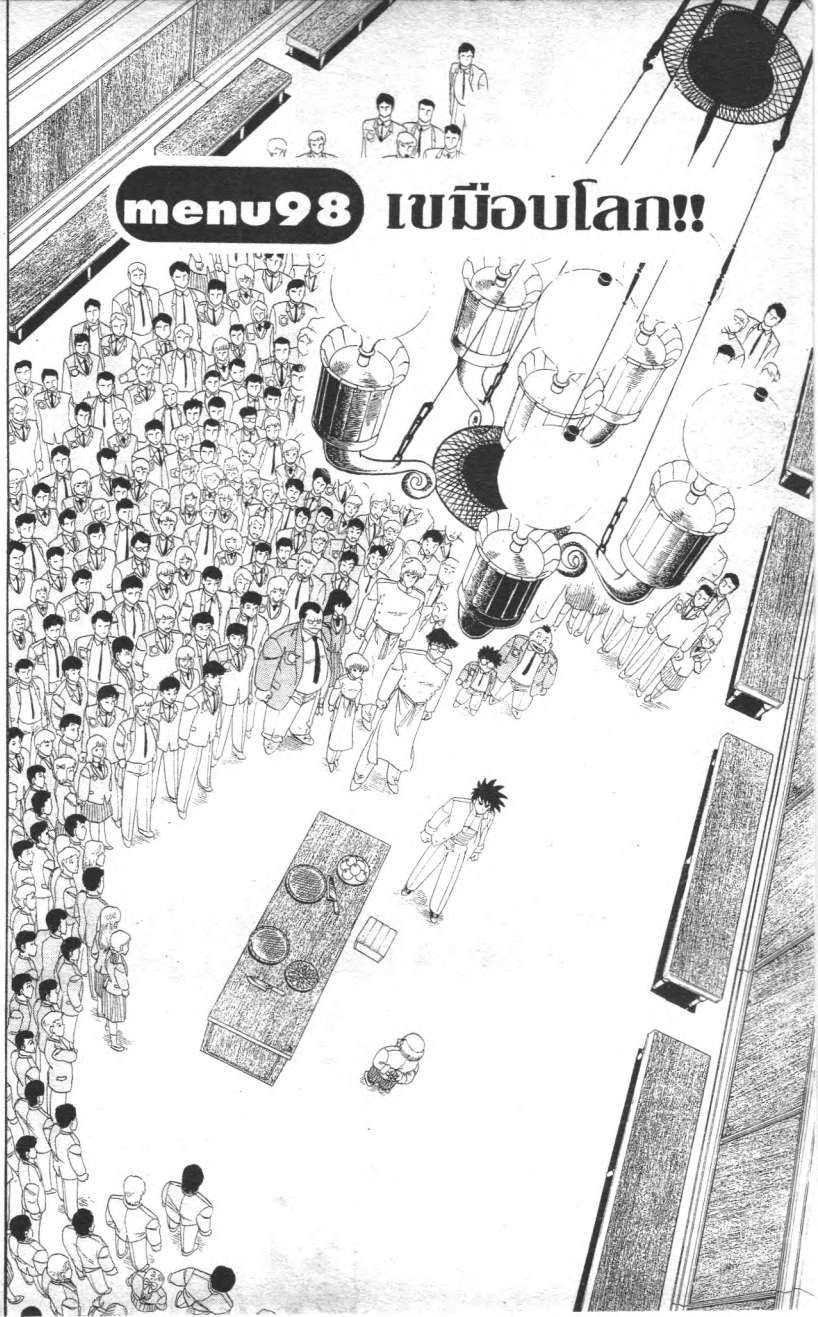
อาจารย์
ใหญ่ !!

ฮึ...
มีวิธีเดียว
ที่จะให้อยู่ที่นี้
ต่อได้.....

เอ๊ะ....
มันคือ
!?

menu98 เมฆือบโลก!!

โหะโหะ...
คนที่เรียนจบ
หมดแล้ว
จะอยู่ที่นี่ต่อ
ไม่ได้

เรียนมา
เรียนจบ
แล้ว!

แต่ถ้าอยาก
อยู่ที่นี่ต่อ
ก็มีเพียง
วิธีเดียว....

วิธีไหน
!?

ให้เรียนมา
อยู่เหนือฐานะ
นักเรียน
ไงล่ะ!

เหนือฐานะ
นักเรียน
.....?

ระ...ริว่า
เป็น
อาจารย์
!?

ให้ฉันเป็น
อาจารย์ที่นี่!
อย่า
ล้อเล่นนำ
ปู่!!

หา...
เรียวมะ
เป็นครู?!

นักเรียน
ป่วนแน่
....!!

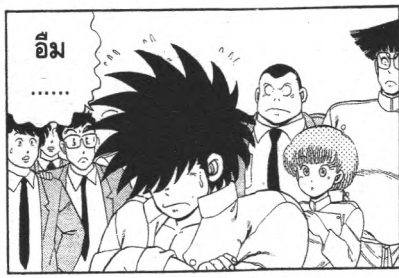

นี่
เป็นเพียง
วิธีเดียว
เท่านั้น!

แต่
.....

ถ้าปฏิเสธ
ก็อยู่ไม่ได้!!
จะว่าไง
เรียวมะ
!?

อืม
.....

ถ้าจะอยู่ต่อ
ก็ต้อง
เป็นอาจารย์
สินะ!!

ตกลงแล้วนะ!
แต่เชื่อว่า
จะเป็นได้เลย
ต้องสอบก่อน
!!

ที่สำคัญ
ต้องศึกษา
อาหารทั่วโลก
มากกว่านี้
!!

ฉันขอสั่งให้
ไปเรียนต่อ
ต่างประเทศ
เพื่อเพิ่มภูมิ
ความรู้
!!

หา.....
เรียนต่อ
ต่าง
ประเทศ
!?

อะไรกัน... ขอลอน
ก็เท่ากับ คำพูด
ไม่ได้ได้อยู่ต่อ
นี่นา...

ไม่
เฮ

ว่าไงนะ!
โอกาสดีๆแบบนี้
ไม่ใช่
หาง่ายๆนะ
!!

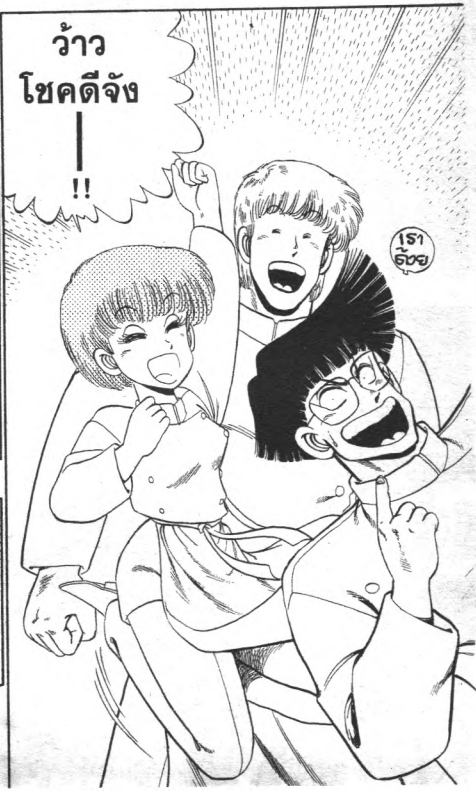
แกพูดอะไรกัน!
เมคาตะ ไอเคียว
ฮิโตมิ
ก็ต้องไปด้วย
ในฐานะผู้ดูแล
!!

เอ๋
!!

ว้าว
โชคดีจัง
—
!!

เฮ
เฮ

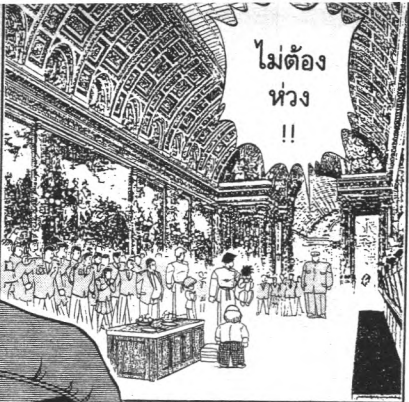
ฉันไม่กล้า
ส่งเรียวมะ
ไปคนเดียว
หรอก!

แต่ว่า
ปู่

จะมีเงิน
ส่งฉัน
ไปเรียนต่อ
หรือ?

ไม่ต้อง
ห่วง
!!

ฮะฮะ....
ไม่เจอ
ชะน่านนะ
เรียวมะ!!

อ้าว
ร็อกก็
อิวากิ
!!

คิดจะมายุ่ง
กับปู่
อีกเรอะ
!!

ควับ

ยังพูดจา
เป็นๆ
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ...

ตอนนี้ฉันมีความคิด
ที่ดีกว่าแล้ว
ฉันจะสร้างพ่อครัว
ที่เก่งกว่า
อาจารย์ใหญ่
ซะอีก

เรื่องเงิน
เท่าไร
เท่ากัน
!

สะซ่าซ่า
ไช้แล้ว!
การลงทุน
กับคนหนุ่ม
มันคุ้มค่า
!!

พื้

เงิน...
เงินที่ใช้ส่งเรา
ไปเรียนต่อ
ก็...!?

ใจรัก
เท่ากัน

หมด
ปัญหา
แล้ว
สินะ!

ไม่
ยังเหลือ
อีกอย่าง
.....

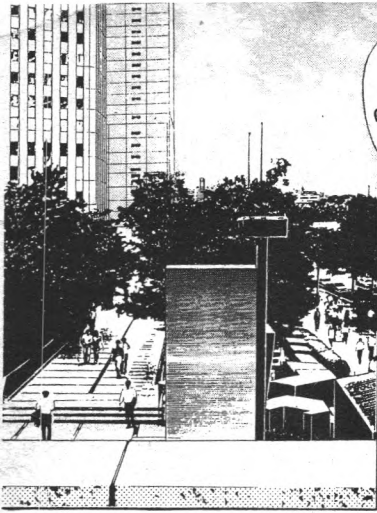

เปล่านะ!
ไม่ได้จะกิน
แล้วหนีนะ
!!

ฟีมีเรื่อง
สำคัญ
คุยด้วย!!

เอ๋?

หรือ...
เรียนต่อ
ต่างประเทศ
.....

เรียนมา
จะได้ไป
เรียนต่อ
ยังกับฝัน
เลย....

แต่
ถ้าพี่บอกให้อยู่
ช่วยงานร้าน
ฉันก็จะไม่ไป

ว่าไหนะ
อย่างเธอ
เนียนะ
คิดจะช่วย

จริง
1188

เรียนมา...
ไปซัดเกลา
ฝีมือเถอะ
!

และเป็นพ่อครัว
หนึ่งในญี่ปุ่น...
ไม่สิในโลกให้ได้!
พ่อเราที่เสียไป
คงเห็นด้วยแน่
!!

อ้อ...
เข้าใจ
แล้ว!

พี่...
ขอถาม
อีกอย่าง
ได้ไหม?

อะไร
ล่ะ...?

พ่อเรา
ก็คงตะกละ
ใช่ไหม
?

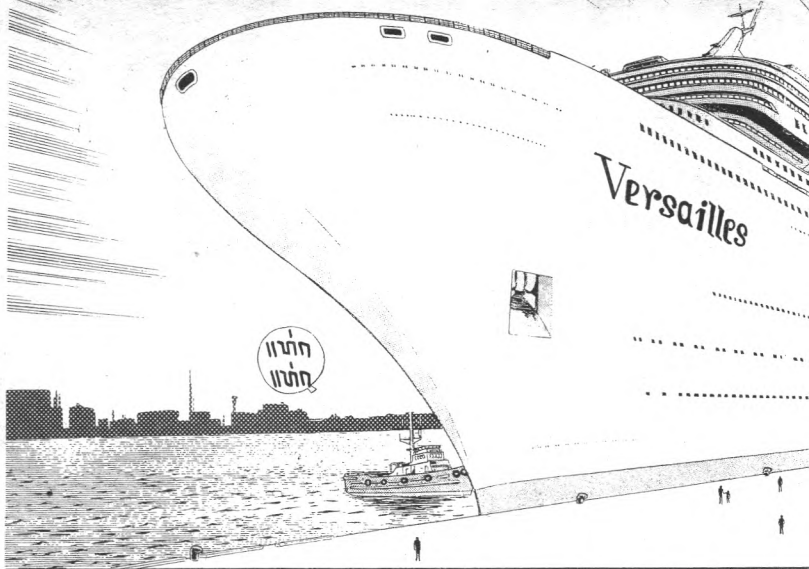

ดึกดึก...
ยิ่งกว่า
เรียวมะ
อีกนะ

ท่าทาง
จะไม่มีฉาก
ให้เราออก
เลยนะ.....

真季
十五

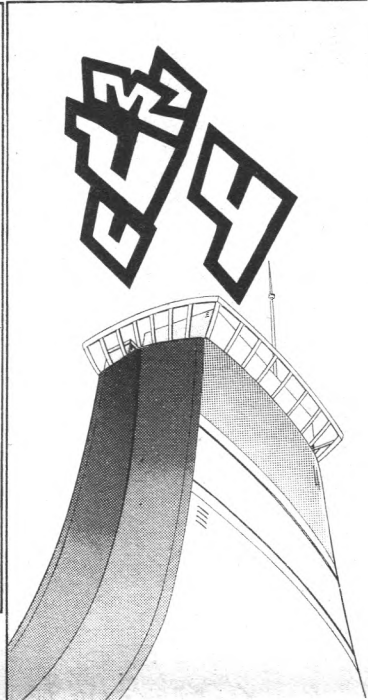

เมคาตะ! ซบ
 คอยคุม เป็ด
 เร็ววะ ห่วง
 ดีๆนะ!!

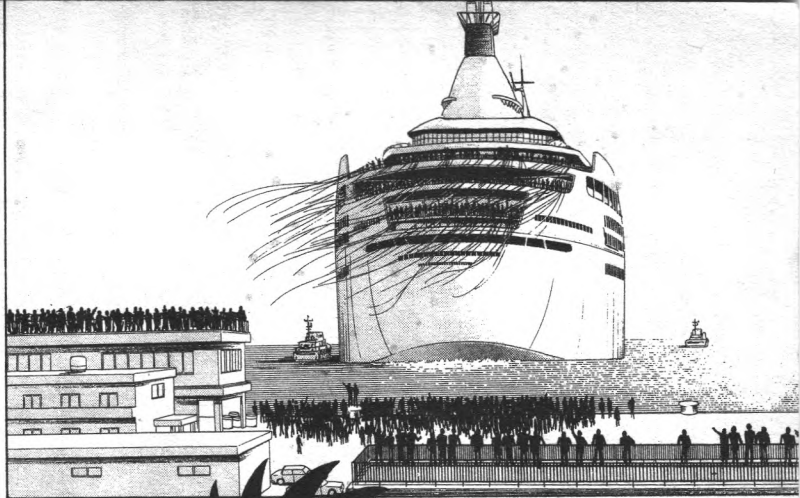
เร็ว
 มะ

ไปก่อน
ละนะ

!!!

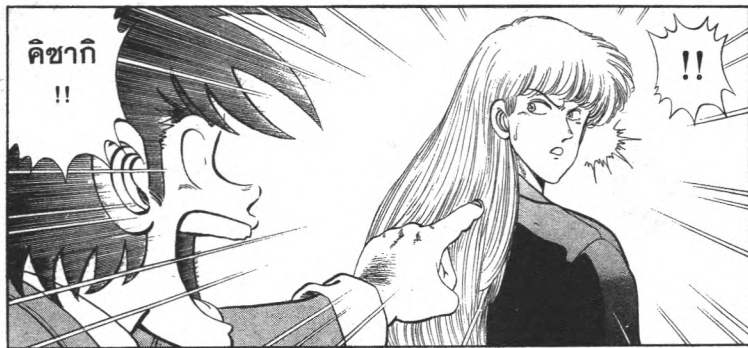

โอ ที่นี่ไง!
มีอาหาร
วางอยู่
เพียบเลย !!

ตูม
ตูม

เอ๋
.....

ดิซากิ !!

!!

.....
.....
ดิซากิ
ก็ไป
เรียนต่อ
หรือ!?

หี...
อาจไซ

ฉันจะไปดูงาน
ต่างประเทศ
ให้กับ
กลุ่มโกได

โอหยา!?
เรียวมะ
!!

หึหึหึ...
หน้าเดิมๆ
มากันครบ
เขี้ยวนะ
.....

จะ...ฉันนะ
จะเดินทาง
ไปฝึกฝีมือ
ตะหาก!

มันบังเอิญ
ขึ้นเรือ
ลำเดียว
กัน!

ฮะฮะ...
อาหารในโลก
ยังมีให้
ศึกษา!

เรียวมะ...
ดูท่าจะเป็นศึก
ในต่างแดน
ซะแล้ว

แะแะแะ...
พร้อมลุย
เสมอ
!

พึด!

แบบนี้
ฉันจะกินอาหาร
ไปทั่วโลกเลย
!!!

สมัยก่อนนั้น
ต้องเสี่ยงชีวิต
เพื่อให้ได้
อาหารมา

.....

ถึงต้อง
ผจญกับอันตราย
ก็ยอม
เพื่อของที่ตัวเอง
อยากกิน

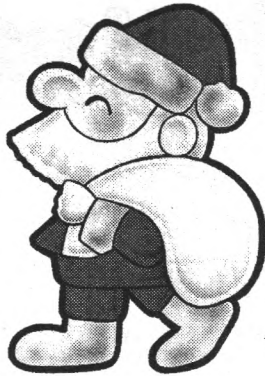
.....

นั่นคือ
เหล่ามังกร
ล่ารสชาติ
!!!

ไช้แหวก • อวสาน

คำชี้แจง หนังสือฉบับนี้จัดทำขึ้นจากต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นซึ่งเปิดจากซ้ายไปขวาแต่ตามธรรมเนียมไทย ใช้การเปิดจากขวาไปซ้าย จึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เหมาะสม หากมีข้อบกพร่องประการใดที่ทีมงานต้องขออภัยมา ณ ที่นี้

หมายเหตุ หนังสือฉบับนี้ ได้รับลิขสิทธิ์การจัดทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย หากพบเห็นผู้ละเมิดไม่ว่าการลอกเลียน ตัวการ์ตูนหรือนำส่วนหนึ่งส่วนใดไปใช้จะถูกดำเนินคดีตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สูงสุด

บอกกล่าว ทุกเรื่องในหนังสือฉบับนี้ เป็นเรื่องที่ตั้งขึ้นเพื่อความบันเทิง ไม่เกี่ยวข้องกับ บุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ที่มีอยู่จริง

การออกแบบ รูปเล่ม การออกแบบปก ลานวนการแปล ลักษณะการจัดพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งภาพหรือการเขียน และใช้ลักษณะตัวอักษรในภาคภาษาไทยทั้งคำบรรยายและเสียงประกอบภาพ เป็นของحسن. วิบูลย์กิจการพิมพ์ สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

VIVAI FRIDAY MAGAZINE ● บรรณาธิการบริหาร สมหมาย สระแก้ว ● หัวหน้ากองบรรณาธิการ ภรต ศรนาถ ● บรรณาธิการผู้ช่วย คুম ● กองบรรณาธิการ สุดศิลป์ , สุธน , บุญถึง , เวียม , สังข์ , ณัฐ , ยุทธ , นู , นกเล็ก , ขวัญ , อ้า , วิศรุต , พชร , ป๋อ , โอ๊ด , เอก , เอ , ยิน , ณรงค์ , หมวย , นุช , นน , ทิวลิป , บวย ● แอดและเรียบเรียง ภรต , บี , หม่อม , สุพจน์ , ประเวทย์ , ทีปทีป , วัฒน์ ● คอมพิวเตอร์ เอก , นก , โก , จุ่ม หม่อม , หนอย , อู , ดิง , หนิง , สัน ● คอมพิวเตอร์กราฟฟิค เอี่ยม , พารุก , ประสิทธิ์ , อ้วน , เอก ● ฝ่ายสมาชิก จิราภรณ์ ● พิมพ์ที่ ห.ส.น.วิบูลย์กิจการพิมพ์ เลขที่ 22 ซ.วิทยธรรมสาธิต 36 ถ.สุขุมวิท 101/1 พระโขนง กรุงเทพฯ 10260 โทร.746-2477 นายรุจเวส พรพิบูลย์ ผู้พิมพ์โฆษณา ●

ชีวิตรสกล

จัดทำเป็นภาคภาษาไทยโดย

วิบูลย์กิจพับลิชชิงกรุ๊ป

ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก

อะคิตะ พับลิชชิง

ผู้เขียนเรื่องและภาพ

โคกะ อากาเนะ

โทชิโอะ ทานิงามิ

แปลและเรียบเรียง

สุพจน์

แต่งภาพ

เดอะซีโร่ ทีม

บรรยาย

ชลธิชา

พิสูจน์อักษร

มัมมี่ & ปั้งกี

menu 90 ถึง menu 98 รวมเล่มจาก
VIVA! FRIDAY เล่ม35 ถึงเล่ม45 ปี 1997